

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segédek érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete“, a „Budapesti kávéház segéd-egylet“, a „Szatmár-Németi pinczér-egylet“, a „Szekesfehérvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet“, a „Győri pinczér-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök- és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesület“-nek, az „Ujvidéki szállodások, vendéglősök- és kávéosok ipartársulata“-nak, a „Miskolczi pinczér-egylet“-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, koresmárosok- és pinczerek-egylet“-nek és a „Szekesfehérvári vendéglősök- kávéosok és italmérők ipartársulata“-nak „az ujbpesti szállodások, vendéglősök és koresmárosok ipartársulatának“

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5 en és 20-an.

Előfizetési ár:

Egész évre	6.—	Félévre	3.—
Háromnegyed évre	4.50	Evnegyedre	1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácfa-utca 7-ik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Aljasság.

A magyar sajtó történetében páratlan az a támadás, a mely a „Magyar Vendéglős és Kávéosipar“ hasábjain „Több vendéglős“ aláírásával látott napvilágot. Olyan támadás ez a melyre csak egy szóval válaszolhatok, ezzel: „Aljasság!“

Nem azért, mert személyem ellen irányul, hanem azért, mert láb-bal típrása minden emberségnek.

A gyilkosság az a bűn, a melyet meg nem bocsáthatunk, bármily jogos fölháborodás, bármily nemes szenvedély az okozója; hát mennyivel megbocsáthatatlanabb, mily förtelmes akkor, ha *közönséges anyagi érdek a rugója.*

Ezt tette velem az említett szennylap orvul, legvadabb módon.

Alcázva, lesből rontott rám, nem hogy a testemet, hanem, hogy *a becsületemet ölje meg, hogy a kezemből így kiragadni akart kenyérrrel csillapithassa bestiális éhségét.*

Mert, hogy csak gyávaságnak a vértje, hazug a „Több vendéglős“ aláírás; hogy abban a piszkolódásban csak a lap szerkesztőinek és kiadóinak ocsmányi lelkulete nyilatkozik meg, az kétségtelen; mert — hála az égnek! — *nincs oly sötét jellemű vendéglős, bármennyire elkeseredett ellenségem legyen is, aki ily gáztettre képes volna.*

Ez a tudat megvigasztal; ebben a tudatban nem sebeznek a gyalázatos támadás mérges nyilait! mert olyan, prókátor a ki egy hirdetési ügynök, egy önön nevét szégyentől kőlyök eszközévé tud súlyedni, nem sérthet, számba nem jöhet, legfö-

lebb csak annyira, mint a veszett kutya, a mely ellen csak egy fegyver van: a bunkó; én pedig a sintér dolgába nem ártom magam.

Hogy én mennyire szolgáltam és szolgálom iparunk igazi érdekeit, arról hasztalan beszélnék ha 15 éves közpályám erről nem tanuskodnék.

A borértékesítő mozgalommal szemben elfoglalt álláspontomat, a mit a hitvány támadás ürügyül használt föl, *ezentul sem hagyom el*; mert szent, rendíthetetlen meggyőződése, hogy *egyedül ez felelne meg a vendéglősök anyagi és erkölcsi érdekének*, a mint ez a „Magyar Gazdák Közlönyé“-nek alább reprodukált cikkéből is kitűnik.

A vendéglősök érdekének árulója tehát nem én vagyok, hanem az említett szennylap, a mely a *borpancsolók szolgálatába állva*, kockáztatja a közönségnek a vendéglősök iránt való ugyanis csekély rokonszenvét, a mire a „Magyar Gazdák Közlönyének“ alábbi cikkelye oly okosan és szépen figyelmezteti a vendéglősöket.

Lelkiismeretem tisztaságának érzetében semmi szükségét sem érzem annak, hogy több szót vesztegessenek a Solti-Felner, Barta-féle banda támadására.

Nyugodtan haladok tovább eddigi utamon abban az édes tudatban, hogy *működésem csak a vendéglős-ipar javára szolgált* s annak a szennylapnak becsületgyilkossági, kenyérrabló kísérlete egyetlen jóakarómat sem *tántorítja el*, annál kevésbbé, mert jól esett tapasztalnom, hogy támadásuk *strombasága még ellenfeleimet is megbotránkozttatta* s az ő

ítéletük is csak ebben a szóban fejlődött ki: „*Aljasság!*“

Igen, *aljasak* ezek az emberek; náluk csak azok *aljasabbak*, a kik az ő ganajos kezüket továbbra is szorongatják.

Büszke lehetek rá, érdemem, hogy *ők* ellenségeim.

Csak gázoljanak mélyebbre és mélyebbre az ő elemükben, a piszkolban, egyszer hadd lássunk öngyilkosságot trágyalében is.

Ihász György.

A bortermelők ellen.

(„Magyar Gazdák Közlönye“)

A magyar gazdáknak arról a mozgalomról van szó, mely a szőlőbirtokosok védelmére borértékesítő szövetkezetek létesítését célozza.

Ez a mozgalom nagy riadalmat okozott a borkereskedők, illetőleg a borgyártók között, de miután protestációjuk a közvéleményben viszhangra nem talált volna, *pártfogóul megnyérték Gundel Jánost*, aki arra a nem épületes szerepre *válalkozott*, hogy a vendéglősök közelébb tartandó kongresszusát, mint a borkereskedők szöszlőját, a *kormány üdvös intenciói ellen irányuló harcba ugratja.*

Hogy a vendéglősök a borkereskedők nagy része iránt hálával nem tartozhatnak azt mindenki érzi, aki tudja, hogy pancsolt boraikkal mennyit ártottak azok a vendéglős-ipar tisztességének.

A kongresszus állásfoglalása annál is inkább érthetetlen és botrányos lenne, mert jól emlékszünk, hogy *éppen a vendéglősök sürgették a borhamisítás és borgyártás meggátlását; tehát, ha engednek Gundel kívánalmának, olybá tünnek fel*, mintha régi követelésük nem lett volna őszinte, hanem csak fogás a közvélemény megtévesztésére.

Botránys lenne azért is, mert valamint a tisztes borkereskedelem, úgy a vendéglősök érdeke sem ellenkezik a gazdálkával.

A borértékesítő szövetkezetek célja ugyanis nem egyéb, mint az, hogy egyrészt a gazda megkaphassa költséges, nehéz munkájának méltányos kamatát, más részt pedig a borok szakszerű, egy helyen való kezelésével a fogyasztó könnyen és jutányosan férhessen tisztá, jó borhoz.

A vendéglősök érdeke sem lehet egyéb, mint az, hogy könnyen és előnyös áron juthassanak minden vidék tisztán, megfelelően kezelt borához s ezt részükre is ezek a szövetkezetek biztosítják; mert ezeknek a segítségével közvetlenül a termelőtől vásárolhatnak, tehát az ő javukra esik a kereskedők nem kicsiny haszonszázaléka.

Ez elvitathatlan. Ha a vendéglősök mégis a borértékesítő szövetkezetek ellen emelnék föl szavukat, a közvélemény előtt oly ember színében tűnnének föl, mint aki csak azért dobja el magától a saját hasznát, hogy azzal kárt okozhasson embertársának.

Ez gyűlöletes ostoba szerep. Nem is tételezzük föl, hogy a vendéglősök ezt a veszedelmes intenciót elfogadják, annál inkább sem, mert ezzel végleg eljatszanak a közvélemény jóakarátát a maguk jogos törekvései iránt. Erre pedig a társadalom minden osztályának szüksége van, kétszeres szüksége a vendéglősiparnak, amely iránt ugyanis kellenél nagyobb az elfogultság.

A polgári munka csak tisztes haszonra törekedhetik; a hirtelen, minden áron való meggazdagodásnak nem lehetnek eszközei az állam és társadalom intézményei.

Kivánjuk, hogy a vendéglősök boldogulhassanak; de hogy néhány kereszmáros meggazdagodásáért pusztulásba taszítsák a szálló birtokosokat, ez gyalázatos, minden eszközzel üldözendő törekvés.

Sajnáljuk, hogy a vendéglősök egy részét azok vezetője, Gundel ur, így akarja megbélyegezni; mert ezzel csak azt érheti el, hogy a vendéglősök egyben elvesztik a társadalom támogatását, míg a bortermelők jogos érdeke érvényesülni fog; mert ez az egész nemzet közgazdasági érdeke.

Közérdek.

(Folytatás.)

Mondottuk, hogy magyar boraink jó hírének visszaállítása, illetőleg megőrzése igen nagy faktor a borértékesítés helyes és alapos keresztülvitelénél, mert külföldön szerzendő hitel nélkül alig képzelhető az, és épen ez az oka annak, hogy legközelebbi párizsi kiállításakor boraink kiállítása által, azok jó híret tovább is megállapítani, óhajtjuk és azokat külfölddeli közhasznu érintkezés útját egyengetni. Érintettük hogy a jó hirre méltó borok megfelelő mennyiségéről gondoskodás is feltétlenül szükséges, mely irányban dicsőretre méltó lépések megtették részint egyes szőlősgazdá-

ink, részint gazdasági egyleteink és részint a m. kormány s névszerint kir. földmivelési minisztérium által is tétetvén intézkedés az elemi csapások s filokszerá által szenvedett borvidékek pusztá tereik nagy részben új homokos téren ifjú ültetésekkel el látása, tönkre tett szőlők gazdáik hitelnitása és egyéb országos segélynyújtásával.

Ez közérdek. Ez által meggátoljuk a nem természetes borok gyártását, a hamisítványokat, mert elegendő mennyiségben elő állítván, a magyar bármely európai vagy tengerentuli borokkal versenyezhetők mindenféle fajtaú boraink, sekinek sem fognak esze ágába sem jutni pancsolt italok és azoknak árúsítása. Legfeljebb jó borainknak nagy mennyiségben külföldre szállítása hozhatná kényszerhelyzetbe kereskedőink — vagy italmérőinket, nem lévén képesek elég olesó italkimérésre, — de e tekintetben az országos kormány döntő statisztikai adatok alapján czélszerű intézkedés tételre hitvatott.

A közérdeknek megfelelő aranyközéputat követve, ne romboljuk az ezt alapító eszmét meddő szőszaporítások, komoly összekoeczanásokra okot szolgáltató, egoismushoz közel álló viták által. Sokszor az ügynevezett kenyérrigység vagy tulhajtott verseny, mely rendszeren versenytársnak minden ároni elnyomására céloz — nagy akadályokat gördít a közérdek zászlaúja fennelobogtatása útjába.

Gondoljunk csak azokra, a miket a régiek könyvében olvasunk, hogy: „a ketté szakadt ház összedül”. Nem virágzott az ország, mikor két királya volt — szóval az ügynevezett seccsionisták — szakadárók — sem tesznek semmi jó szolgálatot a közügynek, mert ezek vagy nincsenek jól informálva a közérdek tárgyat képező közügyekről, vagy határozatlan önérdék hajhászás alárendeltjei s nem csak azért nem helyeselhetők eljárásuk, mert az egyedül helyes alkotmányos elvnek: „a többség határoz” megsértésére alkalmas magaviséletet tanúsítanak, hanem egyszerű smind azért is, mert szándékos rendbontók, sürgős gyantuja terheli őket.

Ha valaha szükség volt összetartásra úgy szükség van arra most is, midőn alkalom van vendéglős-ipartársulatok és országos-vendéglős értekezletek útján nyilvánosságra hozni minden sérelmet és hangoztatni azon eszközöket, melyek a nagy közös czélok elérésére okvetlen szükségesek, mely czélok a közérdeket — ezek pedig a közhazát szoldálják. Éppen azért simuljunk ezen közérdek alkotta rőzsabokorhoz, rakjunk reá oly kincseket, melyekkel aranyos virággá fejleszhetjük koronáját. E. évi aug. 29 31-én Nagyváradon megtartandó vendéglős-kongresszuson jelenjünk meg pártkülönbség nélkül a közérdeket képező főczélt forrón támogatva, — míg mellékes kéréseket mindenki a maga szempontjából megvitátván, ez által is a közjót támogatni meg nem szününk.

Mint hogy jelenleg a meggyülés szünetel, talán számítani lehet arra, hogy a nagyközönség és hírlapíródalom is jobban érdeklődni fog a vendéglős ipart közvetlenül érintő dolgokról és meghallgatja a congressus tanácskozásait és mozgalmának érveit s indító okait és jobban fognak ráérni a vendéglős congressusra meghívott miniszterek és más befolyásos kormányférfiak, hogy ugyanazon tanácskozásokban résztvehessenek és az mind a közhazát támogató közérdek nevében fog végbemenni. Isten segélje őket és általában mindazokat, kik jót akarnak!

Boor József.

A nyugdíj ügyről.

Tekintetes

IHÁSZ GYÖRGY urnak
BUDAPEST.

Nagyon kérném a tek. szerkesztő urat, sziveskedjék a következő közleményt becses lapjában közzé tenni.

Tisztelt Szaktársak!

A közelmúlt napokban végig futottam nyugdíjgyegesületünk rendes tagjainak névsorán s mondhatom megbotránnykoztam, midőn szemeimmel kellett látnom, milyen felette csekély annak száma. Igazán csak sajnálkozásomnak adtam kifejezést a tapasztaltak felett. Jelen soraimmal nem akarok ítéletet vagy kritikát mondani. Kötelességteljesítés a jelszavam s az serkentett arra, hogy végre tollat ragadjak gondolataim, nézeteim és érzelmeimet ez uton nyilvánosságra hozni. Mik ennek a szomorú dolognak okai és hátrányai, azzal teljesen tisztában vagyok. Nem jelenik meg egyik másik szaklap (tisztetet és elismerés a kivételnek) melynek majdnem minden száma személyeskedéssel ne foglalkoznék. Már pedig ha valamely személyt bántunk, annál inkább érintjük annak úgy társadalmi mint tisztéletbeli állását.

De az sem fordul elő, hogy szenge egyesületünk igazgatóságát ne üssék, verjék. S kinek a rovására történik mindez? A várva várt nyugdíj egyesületünkre! Igen erre!

A helyett, hogy minden szakember és szaklap ápolná, dédelgetné, dicsőitene az ujszülöttet, hozsannát kiáltana a megérkezett Messiásnak öröme, akadnak kik Herodesként gyilkos kezekkel igyekeznek e gyenge teremtetést megsemmisíteni, a jövőjét tönkre tenni.

Már pedig ha azt akarjuk, hogy egy bizonyos fának a gyümölcsét élvezzük, vagy hogy annak lombjai fáradt tesünknék pihe-nés alkalmával árnyékokat vessen, akkor első sorban kedvezünk a kertésznek, hogy azt lelkiismeretesen gondolja.

Jól tudom nem létezik köztünk egy sem, ki nem áhitoznék e ritka nemes gyümölcsnek az élvezése után. De mit ér? Nincs akarat az összetartás, nincs mi összönözze a szaktársakat, hogy csekély áldozatok árán beszereznek a kérdéses fának dús hajtásához, erős törzséhez és szilárd alapjához szükséges anyagot, hogy ezáltal életképessége a végtelenségig biztosítva és védve lenne.

Megengedem vannak sokan a vendéglősök, kávéosok és szállodások között, kiknek kedvezett a sors s olyan anyagi viszonyok közé juttatta, hogy nélkülözhetik e gyümölcsöt, hogy duzzadt a kebel az örömtől s a jólét és boldogság miatt nem is gondolnak arra a szerény közmondásra: „Nincs az a sok a mi el nem fogy” ha mindjárt milliókkal bírnak is. De vannak nagyon sokan, kik nem dicsékednek, de megelégedésüket sem fejezhetik ki. Ez pedig nem más mint a pinézárkar. Ők fáj-

dalom csak panaszkodnak, küzdenek éjjelt nappallá téve a megélhetés és a mindennapi könnyel áztatott kenyérért. Hivatásuk az üzletben a főnököt helyettesíteni s annak fizikai munkáját végezni. S mi a jutalom? Semmi!

Ha a főnök ur nincs rászorulva a nyugdíjra, akkor tartsa legalább erkölcsi kötelességének az ilyen emberbaráti intézményt anyagilag támogatni. Vagy ha olyan módban lenne, hogy nélkülözheti a nyugdíj igényt, mondjon le, annál rohamosabban gyarapodik az alaptőke. Így aztán hamar elérhető volna az is, hogy a havi díjazás leszálltassék. S ennek bizonyára legjobban örülne a pinczérkar. Kivánságunk, hogy egyesületünk virágozzék, tehát *támogassuk vállvetve s lépünk mindannyian a rendes tagok sorába*. Ez által jutna az elszegényedett, vagy tönkre ment vendéglősnek egy kecségető vigasz, hogy lesz neki öreg-ségére mit ennie. A pinczérkarnak lesz életcélja, mert ha nem is lehet önálló, vagy nem takaríthat meg semmit, de megvan az a szép öntudat, hogy munkaképtelenség esetén elkerülte a koldusbotot. Ennek pedig ezideig mindegyikünk ki volt téve.

Hogy a siker még nagyobb legyen csakis olyan pinczér vagy kávéseggédnek adjunk alkalmazást, ki szintén rendes tagja egyesületünknek, mert a mi egyiknek jogos az a másinak méltányos.

A szállodásnak, kávésnak és vendéglősnek derogál a csizmadia stb., mert nevezett urak az intelligens osztályhoz sorakoznak. Igen, mert a többi más iparral foglalkozókat társadalmi állásukhoz mérten sokkal alábbinak tartják. Ez így van! No most már kérдем nem-e jogosan követelhető az, ha művelt embereknek tartjuk magunkat, hogy oly humánus intézményt pártfogásba részesítsünk, hol saját érdekünk, jövőnk s *mondhatom tekintélyünkről van szó*. Ez az a mit t. szaktársaimmal tudatni akar-tam. Összetett kézzel kérem Önöket, ne személyeskedjenek! Félre minden haraggal! *Fogjunk kezet egymással, hogy boldogulhassunk!* Hiszen égbekiáltó bűn volna ilyen egyesületet még csirájában elpusztítani, mely hivatva leendő minket minden tekintetben képviselni. Így tudhatja meg szép Magyarországnak, hogy mi is létezőnk. Rajta hát! Mutassunk példát más, még e téren hátramaradt társadalmi osztálynak; bizonyítsuk be, hogy nem vagyunk az utolsók s hogy csakugyan művelt egyének a vendéglős szakkal foglalkozók. Magyar vendéglősök! Még egy igen szép kérés van. *Pártoljuk a hazai ipart s fedezzük szükségleteinket azok által, kik egyesületünknek alapító tagjai.*

Temerin 1899. július 16.

Hazafias tisztelettel

II. Gőbel Ferencz.

Pofa-mások.

A „M. V. és K. L.” sbírjei spirítuszban a jövődó számára.

Gundelék zuglappja, illetőleg a vendéglős-reggelik pezegődre, azt bőfögi, hogy e lap szerkesztőjének sem szaktudása, sem tehetsége nincs a szerkesztői hivatásra. Ezt írja arról az *Ihász* Györgyről, aki a pinczérseget mint gyermek tanulta; aki iparunk legkiválóbbjaival évtizedekig pinczérkedett; aki másfél évtizede működik a sajtó terén, a melyen lapjával a vendéglősipar irodalmának első uttóról, *alapvető munkása*; aki a budapesti vendéglős *magyarosodása* a sajtótól és egyesületektől elismert, fáradhatlan, sikerrel dícselkedhető bajnoka; aki kezdeményezője, agitátora volt a vendéglősök és pinczérök egyesületi életének; aki megpendítője, propagálója volt minden üdvös mozgalomnak, mi ez ideig a vendéglősipar terén történt.

Az a kérdés tehát, hogy kik azok, akik az ő hivatottságát ilyen mult után is megtagadják.

A „Magyar Vendéglős és Kávéseggéd-*Ipar*” a mult évben keletkezett valami dr. *Solti* Ödön, *F. Kiss* Lajos és *Barta* Béla spekulációjából.

F. Kiss Lajos és *Barta* Béla pápai származású izraeliták. *F. Kiss* Lajos sem nem Lajos, sem nem *Kiss* (két essel), hanem *Fellner* Gyula. Hogy nevének ilyen elhazudására sokféle oka lehet, az természetes. *Barta* nevét megmagyarosította, de hogy kinek hívták az előtt, nem tudjuk. Különböző *hirdetési ügynök*.

Hogy *F. Kiss* Lajos rőfös legény volt-e, vagy lisztes, arra nincsenek adataink; de az bizonyos, hogy Budapesten mint lézengő ritter kezdte meg a pályáját.

Újságrónak nem újságró, ebbe úgy esőpött bele, hogy tisztelt collegánkhöz, *Wagner* József irodájához került íródiáknak.

Itt lassan-lassan helyébe melegegett s annyira vitte, hogy később rendes munkatársa lett.

A derék, öreg *Wagner* bácsi jószágát azzal hálálta meg, hogy kárára visszaéléseket követett el, a mikért — mint annak idején *Wagner* lapjában olvasható volt — őt *Wagner* elcsapta.

Kenyeré nélkül maradván, többször fölkereste e lap szerkesztőjét s munkatársul ajánlkozott.

Ihász ugyan nem reflektált az ajánlatára, de — szomorú helyzetét szánva — több ízben megraktálta.

Ihász most élvezheti jószívűségének a kamatait.

Most jövőnk ad fortissimum virum, dr. *Solti* Ödönhöz.

Ez az ur önálló pályáját ott kezdette, hogy vezetője lett a hirhedt nyugdíjintézetnek. A kávéseggédek tették azzá.

Mint hogy minden zsák megtalálja a maga foltját: dr. *Solti* Ödön is megtalálta ezt a magát *F. Kiss* Lajosnak hazudó *Fellner* Gyulában.

F. Kiss Lajos (azaz *Fellner* Gyula), a mire ezennel figyelmeztetjük a rendőrséget) *Wagner* lapja révén a kávéseggéd-egylet titkárságát elnyerve, fölkarolta a lapunkban évek előtt fölvetett s éveken át propagált nyugdíjjeszmét, hogy jog-czímet szerezzen magának a vendéglősökön és pinczérökön való *élősködésre*.

Czinkosul tekintélyre levén szüksége, hálójába vonta *Solti*t, aki doktor és fiskális levén, figurának, czégernek alkalmas médiumnak mutatkozott.

A szövetkezés megtörtént. *Solti* házasság révén pénzre tett szert, a mivel ahoz

látott, hogy — pajtásának kenyerét, magának elcsentelést szerzendő, vendéglős-újságot alapítson.

Igy született meg a „Magyar Vendéglős- és Kávéseggéd-Ipar”, a melyet csakhamar megtették a maguk torzképére formált „nyugdíj-egyesület” hivatalos lapjával.

Hanem a két czimbora élelmes ember abból a fajtaból való, a mely munkanélküli a más veritékéből szeret és akar uralkodni. Lapindítási szándékukat fülébe juttatták *Wagner*nek azzal a számítással, hogy a jó öreg megrémül a concurrenciától s lapját hajlandó lesz eladni.

A mikor az öreget megdolgozottnak remélték, ajánlatot tettek neki, hogy ők megveszik a lapját; de ez nem volt komoly szándékuk, hanem csak kelepce.

Az öreg ur hajlandónak mutatkozott az eladásra és folytak a tárgyalások, a mik azonban eredményre nem vezettek.

Csak erre várt *Solti*, az együgyű prókátor, ki furfanggal és lelketlenséggel az alábbi levélből olvasható módon akarta egy munkában megőszült, szegény, tisztos polgár keresményét elcsalafintázni, tervezett lapja megüditására.

Ez a levél, a mely jellemzi *Solti*t, mint embert és prókátort, szóról-szóra itt következik:

Budapest, 1898. november 11.

Tekintetes *Wagner* József szerkesztő urnak

Budapest.

„Ma értesültem azon elhatározásáról, hogy a lapot eladni nem hajlandó. — Mint hogy azonban én az Ön eme kijelentése következtében, hogy a szerkesztőséget már f. évi december hó 1-én átvehetem, a szerkesztőség számára lakást is vettem fel, ez okból ezennel tudomására juttatom, hogy a felvett lakást rendelkezésére bocsájtom s *egyben felhívom*, hogy az általam már lefizetett 85 frt negyedési lakbért, továbbá a következő negyedre eső ugyancsak 85 frt lakbért, összesen tehát 170 frtot s ezen levélnek 1 frt 08 krnyi irásdíját 3 nap alatt irodámban annál is inkább befizessen, mert ellenesbent kénytelen lennék a *peres eljárást* Ön ellen haladéktalanul folyamatba tenni.

Tisztelettel

Dr. *Solti* Ödön s. k.”

Igy füstének a „Magyar Vendéglős- és Kávéseggéd-*Ipar*” uri plundrába bujt sbírjei.

A rajz hü, nem a gyűlölet tintájába mártott tollal vázoltuk. *Tények* — egyszerűn, szárazon elmondva. — Ha mégis azok az urak túlságosan karakterizálónak tekintik ezeket a pofa-másokat, úgy azért ne minket okoljanak, hanem önmagukat; mert hát nem mi, hanem a saját tetteik beszélnek itt.

Ennek az előrebocsátása után várjuk, boldogító reménnyel várjuk mindnyájunk legfőbb birájának, a *közvélemény* szigorú, de igazságos ítéletét.

Az, hogy ez az ítélet ránk lesz-e sújtó vagy a prókátor-handlé-triumvirátusra, melleskes a közjóra, mert a közérdeke nincs veszélyeztetve: bizonyos, hogy az ítélet bárkit, bármily rettenetesen sújt is, az igazság szerint való leszén.

Azért mi imaképpen csak ezt rebegjük: legyen nekünk a mi igazunk szerint! Ha így leszén, jól leszén.

A lejtőn lefelé . . .

(Engel Mihály leartóztatása.)

Midőn utoljára irtunk az „Engel-ügy”-ről lapunk 24. számában, „Engelék redivivus” cím alatt, közleményünk végére ezen mondatot illesztettük:

„Sohse féljen tehát a magyar gazda-

közönség: Engel urék lassacsán majd csak mégis a hüvörsre kerülnek".

Ugy látszik ez hamarabb bekövetkezett semmint hittük volna. A „Torontál”, czimű politikai napilap f. hó 4-ik számában azt a szenzációs hírt teszi közzé, hogy az Engel-czég egyik tagját Engel Mihályt Nagybeeskerken letartóztatták. Az említett hír következőn hangzik:

Engel-affaire Nagybeeskerken.

Sok szó esett a legutóbbi napokban egy kínos feltűnést keltő esetről. A nagybeeskereki rendőrkaptányságon pénteken tárgyalták azoknak a borvizsgálati ügyeknek, a melyek még november havában vették kezdetüket, mikor az Engel-féle leleplezések alkalmával, — de sok helyütt előbb. Nagybeeskeréken is számos helyen foglaltak le borokat. Junius 30-án pénteken tartották meg a tárgyalást, a melyre eljött Engel Mihály, a híres czég feje Pécsről s közben hogy, hogy nem, eltűnt a rendőrkaptányi aktái közül két borvizsgálati alapjegyzőkönyv, az egyik a nagybeeskereki, a másik a pécsi pinzére vonatkozó. Reiter rendőrkaptány, ki a jegyzőkönyveket utoljára Engel kezében látta, Engelt tartóztatta, mikor a kérdéses jegyzőkönyveket tényleg meg is találta annak iránymai között a szállodában ahova — szerinte — szórakozottságból kerültek.

„Nem bolygattunk eddig az ügyet, mert nem akartunk elébe vágni a vizsgálatnak, de most újságírói kötelességünkhöz híven regisztráljuk, hogy Reiter az ügyet áttette a nagybeeskereki királyi ügyészséghez, a hol Engel Mihály ellen a tegnapi nappal közokirat hamisítás miatt megindították a kriminális eljárást. Közokirathamisítás alatt ugyanis nemcsak azt értik, ha valaki egy okmányt kivakar, vagy változtatásokat eszközöl benne: ha hivatalosan kiállított másolatban, vagy fordítmányban követ el hamisítást: ha közokiratban valamely lényeges tényt hamisan vezet be, azt hamisan kivonatolja, közhivatali könyv lényeges tételeit meghamisítja, mert megállapítható ez a büncselekmény akkor is, ha a vádlott egy okmányt eltüntet, vagy megsemmisít a végből, hogy ez által magának jogtalan vagyoni előnyt, másnak esetleg kárt okozzon, vagy azt vagyoniilag esetleg erkölcsileg megkárosítsa.”

A dolgok illetén fordulata kommentárt tényleg nem érdemel.

Értsük meg egymást!

A bortermelők borértékesítő szövetkezeteket akarnak alapítani.

A mozgalom célja az, hogy a termelő méltányos áron adhassa el a borait; hogy minden borvidék bora központi pinzékben megtehetően, egyöntetűen és szakszerűen kezeltesék; hogy a lelkiismeretlen és borpancsoló kereskedők spekulációtól úgy a termelők, mint a közönség emancipáltassék.

A termelőknek ez a törekvése jogos, helyes s a mi fő, a vendéglősök érdekeire is kedvező; kedvező azért, mert a vendéglős könnyen, biztosan, jutányosan tehet szert tiszta borra s megmenekül a borpancsolók uzsorájától.

Ez a mozgalom a tisztes borkereskedelmet sem veszélyezteti, de lehetetlenné teszi az emberiséget lassu méreggel élő borgyártókat, a kik mert lelketlen üzérkedésüket maguk nem védhetik, néhány bérencserejével a vendéglősöket akarják gyalázatos és szegyenletes üzelveik védőül megnyerni.

Hogy ezt elérhessék, hazug és képtelen ráfogással igyekeznek a vendéglősöket a termelők ellenségeivé tenni.

Azt állítják, hogy a borértékesítő szövetkezet a vendéglősök ellen irányul, mert a szövetkezet maga akar korcsmároskodni.

Ostoba és szemtelen állítás. A vendéglős üzlet teljesen leköti az embert, egyéniséget kíván, a mit egy erkölcsi testület nem adhat.

Minden okos ember tudja, hogy a kisgazda, vagy a nagybirtokos nem ülhet be a söntésbe, erre sem ideje, sem gyakorlottsága nincs.

Azzal, hogy a korcsmáltatási jogot a községekben a szövetkezet megnyerni iparkodik, nem arra törekszik, hogy a korcsmárosokat fossza meg a kenyérétől, hanem arra, hogy az uzsorás vendéglősöket és borkereskedőket a vendéglős ipar teréről leszorítsa.

Hogy ez a törekvés mennyire a vendéglősök érdekében van, azt legjobban a vendéglősöknek kell tudniok; mert hiszen éppen a borgyártók azok, a kik mérges italaik értékesítésére derűre-borura korcsmát nyitnak mindenféle kétes egyének számára.

Ennek a spekulációnak a koldusai a vendéglősök. mert ez a spekuláció árasztja el a palackos boraival a szatócsokat s bormérő helyekké teszi a pálinkás-butikokat.

Mert ez a tény, mert ez el nem vitatható, ezért állottunk és állunk mi a gazdák, illetőleg a borértékesítő szövetkezet pártjára.

A mi meggyőződésünk s minden igazi vendéglős meggyőződése, hő öhajtsa ez, mert még most is nyomorultjai a regálébérlők szomorú korszakának.

A termelőnek s vendéglősnek közös érdeke van, egy ellensége, azok, a kikből a regálébérlők és borgyártók bandája alakult.

Ez ellen a banda ellen harczolunk ma ez ellen kell harczolnia mindenkinek, aki a tisztes vendéglősipar és a bortermelés fölvirágztatására törekszik.

A ki nem akarja, hogy bortermelésünk mentől nagyobb mérvű legyen, az nem akar tiszta, természetes bort mérni, hanem pancsot, mérget, műbort; a ki nem akarja a termelőknek megadni a maga hasznát, az a méregkeverőket akarja gazdagítani, vagy pedig magát, mert önmaga az; tehát az elmondottaknál fogva bármennyire fáj és fáj is az, fönntartjuk és itt újra lenyomatjuk lapunk junius 20-iki, 12. számának azt a — ama bizonyos prókátorhandlé lapot örült dühre gerjesztő — cikk-passusát, a mely Isten és világ előtt örök időkre így vágja az igazságot a kufárok arczátlan orcájába:

„Gundel ur, kinek legnagyobb érdeme eddig az volt, hogy igyekezett azt a fészket bepiszakítani, mely neki jólétet, vagyon, tekintélyt adott s a mely fészkek iránt többször gondolatban sem volt hálás, most eme érdemei számát még egy újabbal akarja megtoldani.

Mozgalmat akar indítani az ellen, hogy a bor ezután és természeti valóságában jusson a fogyasztó közönség asztalára.

Mennyire kilátszik a lólab Gundel ur törekvéseiből, bizonyítja azon akciója, melyet a közelmúltban a vendéglős-ipar köpenyébe burkolva, tulajdonképen pedig a borkereskedők érdekében indított.

Tudvalevő dolog az, hogy a budapesti vendéglős ipartestület elnöke nem annyira vendéglős, mint inkább borkereskedő. Nagyon fáj tehát neki az, hogy a magyar bortermelő-gazdák nem akarják az ő és társai kegyes közreműködését igénybe venni boraik értesítése céljából. Ez nagyon természetes és ösztönszerű védekezés azon égbekiáltó visszaélések ellen, melyek megdöbbentő nagy számban hosszú hónapokon át dolgot adtak a napi és szaksajtónak, azoknak mind sürűben előfordult leleplezéseivel.

Ne sirjon Gundel ur azon, ha a borhamisítókak egyszer végleg kiakarják pusztítani az országból!

Gundel ur azonban sir s dürohamát bérenczeivel ökredezetteti ki, mert magának még erre sincs esze és bátorsága.

Neki rontatott szerkesztőnk személyének a legundorított piszkolódással, a helyett, hogy elv ellen elvvel küzdene.

A kinek nincs igaza, az haragszik.

Hála Isten, mi nem vagyunk kénytelenek haragudni.

A lelketlenek!

Lapunk mult hó 20-án megjelent számában Daranyi miniszternek a bortermelés és borértékesítés érdekében legújabbán célbavett intézkedéseiről szólva, egyben kritikát gyakoroltunk Gundel urnak azon elhamarkodott föllépéseért, mely egyáltalán nem volt alkalomszerű, s öt mint részben borkereskedőt, tehát kiae mint ilyenek, érdekében lehetett a védekezés a miniszternek ezen csakis több borkereskedőnél előfordult káros visszaélések megszüntetésére irányuló intézkedése ellen.

Mi azon véleményben voltunk, hogy a Gundel ur pártfogása alatt álló szakközlöny, szintén kritika alá veszi meggyőződésünkben eredt cikkünket, s igyekezn fog szigorú tárgyilagos határok között, saját állásfoglalása érdekében belátása szerint értekezni hasábjain.

Sajnos azonban, hogy nagyon elszámítottuk magunkat, mert a várt kritika helyett egy a zsrnalistika terén eddig páratlanul álló, oly durva bánalommal illeték lapunk szerkesztőjét, Ihsz urat, hogy ilyen qualifiálhatlan támadással szemben csakis a törvény által biztosított módon kénytelen magának elégtételt venni.

Hisz joga és tere ő neki is épügy volna, mint támadóinak, hogy lapjában ékár hónapokon át nem egy-két, hanem négy-öt oldalon keresztül válogatott, szemenszedett durvaságokat vágjon vissza s oly becsmérő kifejezésekkel éljen, hogy az egész világ elképedjen azok olvasásánál.

Ha valaki dicsőségnek tartja azt, hogy folyton az esküdtszék előtt a vádlottak padján üljön, azt könnyen elérheti, csakis olyan módhoz kell fordulni, mint Ihsz ur támadói

Most az egyszer csakugyan tévesen számítottuk el magunkat, mert nem kritikára kritikát, nem érvekre érvekkel okoskodást nyert *Ihász* szerkesztő ha nem lerántották őt a sárba, s oly kiméletlen módon tiporták meg őt, hogy a *leglelkettelebb pogány is irtózáttal fordul el a bosszu ílyetén ocsmány megnyilatkozásától.*

Azt azonban előre is mondhatjuk. *nagyon tévedni méltóztatnak a más becsületében gázoló ismeretlen egyének,* ha azon hiedelemben vannak, hogy most ez által ők nagy tisztességben s pártolásban fognak részesülni szaktársaink részéről, ha mást oktalan módon piszokba mártott füttykőssel agyba-főbe vernek.

Ez visszatetszést szül, mert a durvaság, a lelketlenség soha semmi körülmények között sem erény, ez éppen okozója lesz annak, ha tőlük minden józan ember elfordul, mert érzi az igazságtalanságot, hogy itt egy nem hozzá méltó fegyverrel támadtak meg régi szakembert, a kinek tán egyetlen nagy büne az, hogy nem akar tánczolni a mások *commandója* szerint.

A július 20-iki számunk is függetlenségünk érzetében, egész jogosan foglalkozott azon kirohanással, mely még eddig nemcsak hogy helyesléssel találkozott volna az ország összes szakkörreiben; sőt inkább nagyon is időszerűtlen és erőszakos jellegénél fogva több szaklap által is megérdemelt fogadtatásban részesült.

Tiltakozunk azonban ezen téves magyarázattal szemben, a melylyel cikkünket *hamis világitásban akarják a szaktársak elé állítani,* sőt kötelességünk figyelmeztető szavunkat felemleni, mert itt nagyon is kilátszik a lóláb midőn minden áron és minden piszkos eszközökkel oda törekszenek, hogy az *Engel-szindikátus malmára hajtásuk a vizet.* Az bántja őket leginkább véleményünk szerint, hogy nem lehet bennünket az igaz és független kritika utjáról letériteni.

Tessék czafolni, tessék érvekre érvekkel felelni; mutassák ki az ő álláspontjuk helyességét, nem pedig vadember módjára méregbe mártott gyilokkal megtámadni és leszurni akarni a loyális ellenfelet.

Ha ma már a zug'apokat lekenyerezni és megvásárolni szokás, ne legyen akkor az sem csoda dolog, ha egy másik csetleg semmi terrorizmus, és *megvesztegetésnek nem enged* és föntartja régi elvét, függetlenségét, pártatlanságát.

Még senkinek halvány sejtelve sem volt a miniszter és az érdeklött körök által megtartott orsz. mozgalomról, midőn mi már is felvetettük lapunkban „*Bortózsde*” czimén egy hasonírányú intézkedés eszméjét.

Még a télen foglalkoztunk a borértékesítés czélszerűbb módjáról, a kik lapunkat rendszeren olvasni szokták és ép elmével bírnak, már akkor láthatták minő állásponton vagyunk e dolgra nézve. Junius 20-iki cikkünk tisztán a tilosban járó vagy csak oda ezután jární készülő *borkereskedők* ellen foglalt erős állást, — *nem pedig a vendéglős szakipar ellen,* mint azt a

hamis próféták, cikkünknek imputálni akarnák.

A ki olvasni tud, az nem is tulajdoníthat semmi módon nevezendő támadást egyetlen egy vendéglős ellen sem, erre csakis azok volnának képesek, a kik *kenyéirigységből* vagy más okból lapunkat lehetetlenné akarják tenni.

Nagyon is régen ismerik lapunkat összes szaktársaink, arról az oldaláról, hogy ha nem is tömjénez egyes szerencséjükben elbizakodó egyéneknek, de soha senkit — *tisztességes embert meg nem huzolt még sohasem,* és becsületét mindenkinek érintetlenül hagyta.

Hogy pedig írói tisztünkben kifolyólag a tisztesség korlátain belül kritikát gyakorolunk egyes szakunkba vágó ügyek fölött, azt hisszük ehhez senkinek semmi köze, ezért csak Isten előtt tartozunk felelni.

Az annyira hamis váddal illetett cikkünk nagyon is a vendéglősök érdekében íródott, annyival is inkább, mivel egyrészt a mozgalom vezetőit figyelmeztettük, hogy nem azon a talajon állnak, a mely őket mint a vendéglős ipar képviselőit tüntetik föl, másrészt arra irányítottuk a *vendéglősök figyelmét, hogy ne hagyják magukat felhasználni eszközül arra, hogy az ő vérükön táplálkozó borkereskedők szekerét a sárból kiemeljék.*

Az a szakiparunk érdekében kifejtett 25 évi munkásság melyet lapunk, szerkesztője tisztességgel felmutathat, bizony nem sok anyagi hasznot hozott neki; annál inkább gondot és küzdelmet.

És most az legyen jutalma, hogy meghurcolják és sárral megdobálják!

Hol az az égbekiáltó büne, a miért ily sulyosan lakolnia kell?!

Tessék megkérdezni a *napisajtó* összes képviselőit, minő érdemei vannak neki a hazai vendéglősök magyarosítása körül.

Talán az a büne, hogy egy kissé *soviniszta?*

Vagy tán az, hogy élni akar azon a téren, melyen 25 éve küzd a napi kenyérért?

Bármi legyen is oka az ocsmány támadásnak, bizony nem szolgált reá; különösen ilyen formában éppen nem.

Hogy ki követte el a sajtóban ily szokatlan durva támadást *Ihász* becsülete ellen, azt határozottan nem is tudhatjuk, legföljebb sejtethjük, mert hisz *nem volt elég nyílt és bátor az illető a saját nevét alábígygyeszteni,* mintha belátta volna, hogy nagyon utálatos tettet követett el, s azért is jónak látta a többség köpenye alá elrejtőzni. Annyi azonban bizonyos, hogy egy *tisztességes vendéglős nem rejtőzhetik a többség fogalma alatt;* mert erre a botrányra képesnek épen őket nem hisszük.

Mi olyannak vesszük ezt a dicstelen nekirugaszkodását az *álarozos ismeretlenek,* mint midőn a légy vesztét érzi, és akkor vesztének tudatában, a logkomiszabban csip.

Vesszen el hát ez a lelketlen *álarozos is!!!*

Majd elválik ki rejtőzik az álaroz alatt, ha majd azt a törvény és igazság őrei lerántják róla!

. . . y . . . l.

A czápa.

A szabadban üdülésből vagy muszájból lubiczáló embereknek legádázabb ellensége a czápa. Maga a veszedelem és halál. Rendszeren a nagy Oceánban tartózkodik, de néha ellátogat a sekélyebb öblökbe is, amikor is a nyári lapok hasábjain óriási rémületet szül a falun nyaraló közönség közt. Mert a czápa hal is, meg vadállat is, amely ugyan marcangolja szét áldozatát, mint valami dühös tigris, hanem szőröstül-bőröstül elnyeli, mint a falusi bakter által megásott sir. A természettudósok nagy bámulatára olykor-olykor a szárazföldre is elvetődik, az állatorvosok véleménye szerint ezt csak akkor teszi meg, ha *gyomorbojajos* és minden fogát elvesztette, mint valami rossz anyós, hogy már senkiben sem tehet kárt s ilyenkor rendszeren valami szárazföldi állat alakját veszi fel. Ilyen használhatetlen állapotban jelent meg e hó elején a *váczi-körut* végén, magára öltvén a *Magyar Vendéglős és Kávés-Ipar* alakját és tátogatta ránk a száját, hogy elnyeljen, pedig nyomdafestékes véleménye szerint egyáltalán nem szolgáltunk rá, mert *semmi érdemünk* nincs, amenyiben az ipartársulatnak csakis olyan illusztris alakjait csipkedjük meg hébe-korba, akik mérhetetlen nagy elbizakodottságban és felfuvalkodottságban öszültek meg. Ezért tisztelettel kérjük a nem tisztelt czápat, miért veti el magát *drága pénzen* hordárokkal és kiérdemült ügynökökkel oly vendéglőkre is, a hol csak is télen vehetnek némi hasznát, amikor is belé pakolhatnának egy kis friss házi töpörtyüt, mert más czélra ilyenkor nyáron nálánál már sokkal alkalmasabb még pl. a lappulevél is.

Igazán csodálkozunk rajta, hogy ebben az uborka-szezonban olyan kőfész reklámot is megtúr a testén, minő a nyiltéri nyilatkozat, amelynek sem hazája, sem gazdája, amely olyan illatot terjeszt maga körül, mint egyes vidékeken a viczinális mellett az *Uraknak és Nőeknek* szánt különleges, fésztelen micsoda. Egész nyugodt lehet a *váczi-köruti* czápa, hogy nem megyünk a gyomrába, az olyan disztíngvált lét nem vönz bennünket s olvasóink sem kapnak rajta, akik mély megbotránkozással küldik hozzánk szennyes mellékletét, hogy a szemetes grófnak külön e czélra berendezett kocsijába dobassuk be. Egyébiránt mit kiálltsz az ablakunk alatt, hogy *mi van eladó,* mint az egyszeri képviselőjelölt a járás földesuránál, akinek szavával joggal és büszkén elmondhatjuk, hogy nálunk semmi sem eladó. Továbbra is éber vigyázói és ostorozói leszünk azon perszónáknak, akik *Rappaportnál* (Dohány-utca) és más egyébbütt szokták beszerezni a *pinczeszűrethez* szükséges alkatrészeket, amelyeket *saját külön vegyszük szigoruan előir.* Ezen perszónáknak bérencselvő, *noha igen jövedelmező lehet,* soha nem tudunk és soha sem fogunk *lealjasodni.* A vaczi-köruti czápa eljárását elvtársainkkal együtt mindig eliteltük, amely nemcsak a közel jövőben építendő *új magyar zsinagoga* mellett, hanem még a *Teleky-teri* kaftános börzén is általános megbotránkozást szül, amiről házi zsidóink felháborodva értesített.

Lapunkat nem terjesztjük úgy, mint ő

terjeszkedik. Nem rimánkodunk egyes ügy-
nőknek, hogy körutazásukban vekszállják
a szállodásokat, hogy fogadjanak be hajlé-
kukba. Bennünket még nem környékezett
meg annyira, annál kevésbé ment át a
vérünkbe az osztrák Lengyelországból ki-
indult *mozgó, pájzeses civilizáció*,
hogy szemet tudnánk hunyni a felett, ha az illető
fygnők más hián *előfizetési* pénzekkegyen-
líti ki szállodai számláját, amint ő szokta tenni:
hanem mint a többi tisztességes lap szokta,
ha valaki mutatványszámokat kér tőlünk,
szivesen szolgálunk vele. Ha megtartja jó,
ha visszaküldi, akkor sem küldünk a nyakára
ügynököt, annál kevésbé nyugdíjintézeti
apostolt, amint ő szokta, mert erre csakis
neki van államilag be nem jegyzett paten-
tje.

A mi a nyilatkozati jelzőket illeti,
amelyek ugyancsak vaskosak és görömbák,
aminőkkel csakis a *három dob-utcai*,
vagy hasonló helyen született egyén ismerős,
vagy ilyenformának az agyában születettek
meg, — azokra vonatkozólag szaktársaink
emlékeztetébe idézzük a *Vendéglősnek*
egy pár évvel ezelőtt megjelent nyári számát,
(ott ugyanezek fordulnak elő), amelyre adott
válaszunk következtében nem is 50 kr.-os
magyar (mégis annak mondja magát), atya
szépen kerekét oldott s most a váczik-
körünt lett, hol egyes honosítatlan vendég-
lősöknek, hol a borhamisítók szindikátusa-
nak valódi ügyvivője, szó-e, vagy inkább
sárcsatornája. A rozsz nyelvek róla mondják,
hogy mikor lapengedélyért folyamodott, azt
kérdte volna tőle a főpolgármester: *Mi
a neve és mi lesz a neve ezután?*
Ezen mende-monda alapján is kiváncsian
kérdézzük, hogy az a *Több vendéglős*
nem bujkál-e ott a szerkesztőségi kalamáris
mögött, ha ugyan efféle háziállat egyáltalán
van nála. Az a nemtelen nyilatkozat nem-e
csak egyszerű hangulatkeltés, hogy a tervbe
vett nagyváradi kongresszus őt bizza meg
a hivatalos közlöny szerkesztésével? Ha ez
volt a célja az otromba, névtelen és neve-
letlen kirohanásnak, egész bátran megüzen-
hetne volna egy levélben, vagy egy hordár-
ral, legalább nem kellett volna oly sokat
fizetnie a *Pátriának*, mert mi, szegény
polgártárs, továbbra is egyformán komoly
és részrehajlatlan bírálatot fogjuk kísérni
az ipartársulatnál előforduló visszaéléseket
tekintet nélkül arra, hogy a szerkesztőt
Csombornak Fellnernek vagy *Kohn-
nak* hívják adófitó polgári nevén.

*Ami azt illeti, hogy a junius
20-iki számban hátat fordítottunk
a vendéglősöknek, illetőleg a vendég-
lősök ellen, me g m é r g e z e t t t ö r-
r e l fordultunk, ezt csakis olyan
bolond ember állíthatja, aki nem
olvasta el a Vihar készűl cik-
kelyt, amelynek savára, ha egy
csepp magyar vér árváskodik az
ereiben, ha mindjárt vácziköruti
czápa is, — állást kell foglalnia a
magyar vendéglősök mellett a bor-
hamisító borkereskedők ellen, akik-
nek érdekében ő korruptciója, a
czápa reklámoz és lamentíroz.*

Tizenöt esztendeje áll fenn e lap min-
den protekció, provizó és szubvenzió nél-
kül. Tizenöt esztendeje szolgálja a vendéglős-
ipart s szolgálta már akkor is, mikor tár-
sulati bölcsőjét még nem is készítették,
annál kevésbé ringatták. Tizenöt esztendeje
szolgálja a *magyar hazát*, a melynek
mindenféle bevándorolt *bajor, német,
cseh és morva náczióbeli* vendéglősök-
ből és kellnerekből magyarokat nevelt, örö-
kös kapacitálásai következtében az erede-
tileg *német ipartársulat* is legalább
szemre mezt magyarosodott. Ország-világ tudja,
hogy ezt nem a vácziköruti czápa művelte.

Ahol vendéglősön, vagy pinczében valami
igazságtalanság esik meg, rendszeren ezt
mondják, csak megtudná a *Vendéglősök
Lapja*, soha többé elő nem fordulna. Az
ilyen bizalmi nyilatkozatot nem a váczik-
körüti *maezes közlöny* vitva ki, amely
babékoszorút Nagyváradról rendel magának,
amely egy pájzeses kuplé folytán lett or-
szághírűvé: Nagyváradra utazunk . . .

De legyen elég ebből ennyi is egy
időre, mert nagyon tikkasztó a meleg. Más-
kor majd többet, érdekesebbet és élvezete-
sebbet.

CSARNOK.

ÜNNEPNAPON.

Sopronynak kis szobája madárfészek,
Kis babámmal ünnepnapon ide térek.
Itt mulatok ünnepnapon, vasárnapon,
Gzinkotai nagy itozában dalolgom :
Mátyás király jó ember volt.

Ez a világ, czudar világ de megbántott,
Özönével rám küldötte a bánatot,
Gyere rózsám fojtsuk be a nagy itozába
Ne találjon soha ember hü szivébe,
Se anyémba, se tiédbe.

Igyunk rózsám, az angyalát, az itozából
Ránk maradt az Mátyás király idejéből,
Majtogassuk, ütögessük, átkarolva
Csókot váltva így menjünk a menyországba
Örökös nagy mulatságra.

MUGZUS.

Kelenföldön.

*Beteg vagyok, én már innen elmegyek,
Gyöngyös borral nem gyógyítom szívemet.
Minden pohár az eszembe juttatja:
Nagy örömmek nagy a bójtje, bánatja.*

*Beteg vagyok, közeledik vég óráim,
Ha meghalok kis angyalom, borulj rám,
Azt a pici csókos szádat nyujsd nekem,
Feltámadok, meggyógyulok iziben.*

Muczus.

Mádai Lajos új nagyvendéglője Budapesten.

A régi kerepesi út apró házai lassan-
ként eltűnnek s helyökbe pompásnál pom-
pásabb paloták emelkednek s alattuk fényes
üzletek nyílnak, melyek nagyban emelik a
kerepesi-útnak világvárosi boulevard kiné-
zését.

Egy régi jóhírű vendéglős szaktársunk
fogja egyik ilyen hatalmas és fényes palotá-
ban nemsokára megnyitni vendéglőjét,
mely nagy stíli berendezésénél fogva nem-
csak egyik legelső ilyenü üzlete lesz a
fővárosnak, hanem egyik látványossága is.

Kerepesi-ut 30. szám alatt (a kere-
pesi-ut és Nyár-utca sarkán) épült hatal-
mas palotában *Mádai Lajos* vendéglős szak-
társunk és barátunk nyitja meg aug. 1-én

nagyszabásu éttermeit, melyek a kitünő gazda
vezetése mellett a főváros előkelő körei által
bizonyára mihamar látogatottság tekintetében
az első helyek egyikére emelkednek.

Mádait mint vendéglőst jól ismerjük;
kitünő szakképzettsége mellett még szorgal-
máért és lelkiismeretességeért bocsólni ta-
nultuk.

Mindenesetre nagy reményekkel nézünk
új vállalata elé, melynek mihamar történendő
fővirágzásához minden szükséges kellék
meg van. Alkalmunk volt a berendezés alatt
álló nagyszabásu vendéglőt megtekintetni,
s anyit előre is elárulhatunk; hogy a szo-
katlan fényesen, kényelmesen és ezelszerűen
berendezett helyiségek annak idején meglepe-
tést és feltűnést fognak kelteni a nagykö-
zönség sorában.

A nagy éttermek berendezése a modern
technika minden újításával és kényelmével
el van látva, a kedves *téli kert* pedig a
mesebeli szultánok keleti pompájában fog
ékeskedni.

Mint igaz jó baráthoz illik, mi csak
azt kívánjuk kiváló szaktársunknak, hogy
adja Isten, hogy a legmesszebb menő vára-
kozásait is fölülmulja a siker, mely remé-
nyére őt ezen nagy vállalata feljogosítja.

Körlevél.

A szállodások, vendéglősök, kávécsok, pin-
czérek és kávésségek országos nyugdíjgye-
sületének központi irodája a következő körlevelet
küldte szét:

T. cz. A Sz. V. K. P. K. O. Nyugdíj-
egyesületének alllórt igazgatója az évi május
hó 31-én tartott ülésében elhatározta, hogy az
egyesületnek félvi mérlegét, valamint az egye-
sület mai vagyoni állapotát az összes tagoknak,
és az egyesületünk iránt érdeklődőknek tudemá-
sára hozza.

Alantikban tisztelettel bemutatjuk a fel-
ügyelő-bizottság által felülvizsgált és jóváhagyott
1898. július 1-től december 31-ig terjedő fél-
évi mérlegét, valamint az egyesület mai vagyoni
állapotáról a magy. orsz. központi takarékpénztár
számlakivonatát.

A két végeredmény egybevetéséből meg-
győződhetik t. Czimed arról, hogy egyesületünk
vagyoni helyzete trvedentesen erősbödik és arról,
hogy gyarapszik azon alap, melynek kamataiból
szakiparunk munkaképtelen, elaggott tagjai ré-
szére idővel állandó ellátást biztosíthatunk.

Nem könyörödományról van itt szó! Szak-
iparunk minden egyes tagja, gazdag, ugy mint
a szegény, a főnök ugy, mint a segéd, ha az
egyesület tagjai közé belép, és ha az alap-
szabály-szerű — a biztosított előnyökhöz mérten
rendkívül mérsékelt tagsági díjakat befizeti, jog-
gal követelheti, hogy neki munkaképtelensége,
vagy a biztosítási idő letelte esetére a biztosított
nyugdíj évenként kiiffzetessék.

Szakiparunk az első, mely hasonló intéz-
mény felállítására vállalkozott; most, a midőn
működésünk első évének befejeztétől csak rövid
pár nap választ el, megnyuvással nézhetünk a
jövőbe, mert az eddigi számszerű eredmény in-
dokoltta teszi azon reményünket, hogy iparunk
jelesei, munkásai, barátai e nagy horderejű intéz-
ménytől a jövőben sem fogják odaadó támoga-
tásukat megvonni.

Ezen reményben fordulunk t. Czimedhez,
kérve, hogy a mennyibem tagjaink sorába már
belépett, a jövőben is kitartó buzgalommal tegyen
eleget tagsági kötelmeinek, — a mennyiben pedig
egyesületünk kötelékébe még be nem lépett, saját
jól felfogott érdekében azt minél előbb megtenni
el ne mulassza, s szaktársait, barátait, segédeit
a belépésre serkentse, mert csak *egyesült erővel*
alkothatunk nagyot, vállvetett működéssel tobat-
jünk erőssé, virágzóvá nyugdíjgye-
sületünket, szak-
iparunk jövő nagyságának, boldogulásunknak biz-
tos alapját.

Egyben meghívjuk t. Czimedet a *Nagyváradon 1899. évi augusztus hó 29-én d. u. 3 órakor tartandó nyugdíjgyesületi II. évi közgyűlésre* Kérjük megjelenési szándékát velünk, a központi iroda utján, vagy a nagyvárad elő-készítő-bizottságnál, Sarkady Ignác titkár ur utján, legkésőbb f. évi augusztus hó 1-ig közölni szíveskedjék, hogy igazolvány kiállításáról, elhelyezéséről kellő időben gondoskodhassunk.

Közgyűlésünk napirendje a következő:

1. Egyesületi elnök választása;
  2. Egy igazgatósági és egy felügyelő-bizottsági tag választása;
  3. Költségvetés és zárószámadások tárgyában határozathozatal;
  4. Felügyelő-bizottság jelentése és a felmentvény megadása;
  5. Alapszabályok módosítása;
  6. Jövő évi közgyűlés helyének megállapítása;
  7. Indítványok.
- (A tárgyalatni kívánt indítványok legkésőbb augusztus hó 15-ig a központi irodába beküldendők).
- Ezek után közöljük egyesületünknek

első évi mérlegét:

Tartozik.

1899. január 1.	korona	fillér
Magyar országos központi takarékpénztár	29889	—
Értékpapírok	12202	38
M. k. postatakarékpénztár	222	18
Budapesti választmány	179	60
Kassai választmány	—	01
Felszerelések	70	—
	42563	17

Követel.

1899. január 1.	korona	fillér
Alapítóké	35092	63
Kezelési alap	7241	01
Szombathelyi választmány	—	03
Átmeneti számla	219	50
	42563	17

Korönyi Béla s. k.
könyvelő.

Dr. Solti Ödön s. k.
jogtanácsos.

Felülvizsgáltuk és helyesnek találtuk.

Budapest, 1899. május 8.

A felügyelő-bizottság:

Louis François s. k. elnök, Glaser Fülöp s. k.,
Mehringor Rezső s. k., Páris Vilmos s. k.

Az egyesület mai vagyoni állapota pedig az országos központi takarékpénztártól nyert június 25-éről keltezett értesítés szerint:

- 1) Értékpapírszámlán záloglevelekben 22268 kor.
  - 2) Folyó számlán, készpénzben . . . 36004 „
  - 3) Postatakarékpénztárban, készpénz 1369 „
- összesen: 59641 kor.

A mérlegben alapítóké czimán feltüntetett összeggel szemben tehát mintegy 24.000 korona gyarapodással állunk szemben!

Távol áll tőlünk, hogy ez eredményt mint fényes sikert tüntessük fel az érdeklődők előtt; az eddig tapasztalt közönnyel, ellenségeink gyanúsítása, támadásaival szemben azonban eredménynek mondható egyesületünk ezen vagyoni gyarapodása is.

Adja Isten, hogy sikerüljön szakértársaink figyelmét, jóindulatát, támogatását úgytünknek megnyerni; kétségtelen előttünk, hogy a második évi mérleg csak némi támogatás mellett is a jelen összeg kétszerezését fogja eredményképen feltüntetni!

Midőn még értesítjük, hogy az egyesületre,

a belépés módozataira vonatkozó mindennemű felvilágosítást egyesületünk jogtanácsosa dr. Solti Ödön ügyvéd (VI, Váci-körút 61, I. em. 2) mindenkinek, akár személyesen (naponta d. u. 3—6-ig) akár levélegel készséggel megad, nyugdíjgyesületünk ügyét szíves jóindulatába ajánlv. vagyunk hazafias ti-zettelet!

Nérey Dezső, alelnök.

Bokros Károly, alelnök.

Glück Frigyes
Kommer Ferencz
Svarteczky Gáspár
Prindl Nándor
Steuer Sándor

Olmosy József
Petanovics József
Sztanoj Miklós
Mitrovác Adolf
Gaál Andor

Lörincz Elek
igazg. tagok.

Förster Konrád
Juranovics Ferencz
Seress Márton

Varasdy Sándor
Karnér Gyula
Moldován Dániel

választmányi elnökök.

Dr. Solti Ödön, jogtanácsos.

Jegyzőkönyvi-kivonat.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésók, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjgyesület igazgatóságának a központi irodában 1899. június 27-kén délután 1/2 5 órakor tartott rendes havi üléséről.

224. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a 210. sz. határozat folytán a kapott meghatalmazás alapján megbizta az orsz. központi takarékpénztárt, hogy a „Budapesti Pinczér-egylet“ által értékpapír, számlánkra letett 5000 ft névértékű 4%-os aranyjárdék kötvényt napi árfolyamon adja el, a befolyó pénzen vegyen 4 1/2 %-os központi takarékpénztári záloglevelet 5000 ft névértékben, ezt mint a „Budapesti Pinczér-egylet“ alapítványt helyezze az egyesület értékpapír-számlájára, a többltet pedig az egyesület folyó számlájára.

Bemutatja a központi takarékek értesítését, mely szerint az aranyjárdék kötvényekért befolyt
6062 ft 66 kr.
ebből vettek 4 1/2 % záloglevelet 5000 forint névértékben . . . . . 5068 ft 12 krét
a különbözeti 994 ft 54 krt
pedig folyó számlánkra helyezték el.

Az igazgatóság e jelentést helyeslőleg tudomásul veszi

225. szám.

Jogtanácsos az előbbi jelentéssel kapcsolatban bemutatja a központi takarékpénztár értesítését, mely szerint Nérey, Bokros és Kommer urak által kiállított chequere a 210. sz. határozat alapján 1064 ft 16 krt vett ki azon czéliből, hogy ezen összeget, mint a 4%-os aranyjárdéki kötvényeknek 5000 frton túli árfolyam különbözétét a „Budapesti Pinczér-egylet“-nek beküldje. Minthogy azonban e különbözét az értékpapírok elhelyezése napján, 1899. évi április 10-én csak 1053 ft 50 krt tett ki, a felmutatott, olvasva feladott pénzes küldeményről térítvény szerint 1053 ft 50 krt a „Budapesti Pinczér-egylet“-nek, az 1064 frnt 16 krból még nála visszamaradt 10 ft 66 krt pedig az országos központi takaréknak folyó számlájára küldötte vissza a felmutatott elismervény szerint.

Jogtanácsos ezen jelentése tudomásul vétetett.

226. szám.

Sztanoj Miklós jelenti, hogy Kaszás Kajos ur, mint a „Budapesti Pinczér-egylet“ elnöke, megjelent a választmányi ülésen, kijelentette ez alkalommal, hogy belép a nyugdíjgyesületbe, egyidejűleg a „Budapesti Pinczér-egylet“ persel-gyűjtése czimen 74 ft 27 krt adott át, mely összeget a központba be is küldött. Indítványozza, hogy Kaszás elnök urnak ügybuzgó működéséért, mely egy a jelen adományak, mint főkép a Pinczér-egylet tekintélyes alapítványi összegének gyors beutalásában megnyilvánult, szavazzon az igazgatóság jegyzőkönyvi köszönetet.

Az igazgatóság örömmel járul ezen indítványhoz, meg bizza jogtanácsost, hogy ezen határozatról Kaszás Lajos elnök urat jegyzőkönyvi kivonat kíséretében értesítse, egyben kérje fel nevezett elnök urat, hogy saját hatáskörében, szakértársai között a nyugdíjgyesület eszméjét minél szélesebb körben támogassa, őket a belépésre buzdítsa.

228. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a szegedi választmány a 212. és sz. határozatok folytán oda küldött átirataikra eddigelé semmi választ, elintézés nem adott, szintugy nélkülözi Tóth Endre ur véglegs elszámolását is.

Ezen kérdések mielőbbi végleges rendezése czéljából utasítottik jogtanácsos, az elintézés erélyes megsürgetésére.

231. szám.

Jogtanácsos bemutatja a kassai választmány június hó 16-iki ülésének jegyzőkönyvét. Jelenti, hogy e választmánynál június havi tagdíjak 358 korona 08 fillér a postatakarék utján beküldetett, jelenti, hogy Schöpf Gyula a budapesti választmánynál kívánja további nyilvántartását, miért is okmányai oda átteendők; jelenti végül, hogy Greiner Márk pöntárnok, valamint Seress Márton elnök is, állásaikat kötik ahhoz, hogy Greiner Márknak nyugdíjgyenyelemelés iránti kérelme teljesítessek.

Jogtanácsos, tekintettel arra hogy ezen választmány eddigelé működésével, az ügyrendnek pontos betartásával, bárhonnán észlelt legkisebb szabálytalanság azonnali észlelésével s mindenkefelett az alapszabályok feltétlen respektálásával mindannyiunk tiszteletét és elismerését érdemelte ki: ki-zártnak tartja, hogy érdemes pöntárnoka és buzgó elnöke oly intézkedést kérne az igazgatóságtól, mely nyilvánvalóan beütközik az alapszabályok bettjében. A kérelmező megnyuktatására hivatkozik az alapszabályok 22. §-ára, melyből kitűnik, hogy Greiner M. ki nyugdíjgyenye 600 koronáról 2400 koronára óhajta felemelni, mint pöntárnok 1200 koronára 6 korona felvételi díj lefizetése ellenében akadálytalanul felemelheti nyugdíjgyenye a további 1200 korona után azonban 480 koronát tartoznék befizetni 12 havi egyenlő részletben. Tekintve azonban,

ELADÓ. Budapesten a Józsefvárosban nagy kerthelyiséggel ellátott vendéglői üzlet azonnal eladó. Czím e lap kiadóhivatalában.

hogy a 22. §. kilátásba helyezett módosítását az igazgatóság a 220. sz. határozatnak a 22. §-ra vonatkozó részével indítványozta s kétségen kívüli, hogy e módosítást a nagyváradi közgyűlés el is fogja fogadni, tekintve továbbá, hogy e módosítás után Greiner M. csupán a tagdíj-különbözetekeket tartozik és pedig kamat nélkül utánfizetni, indítványozza, hogy hagyassék meg Greiner M. igazolványa az ezen reményben már 2400 koronáról kiállított formájában, s kéressék fel Greiner M., hogy a nyugdíjgyény felemelésének könyvviteli effektuálását, a tagdíjkülönbözet kifizetését halasztsa akkorra, midőn a nagyváradi közgyűlés az alapszabály-módosítást jóváhagyja.

Többek helyeslő hozzászólása után az igazgatóság e jelentést tudomásul veszi s utasítja a jogtanácsost, hogy e határozatról Greiner Márkot levélben értesítse.

232. szám

Jogtanácsos jelenti, hogy a szombat-helyi választmány jegyzőkönyvet (be nem küldött, a mi főleg azért is hátrányos, mivel a C. jegyű kimutatások hiányában a különben pontosan beküldött tagdíjak el nem könyvelhetők, új tagok igazolványai ki nem állíthatók.

Az igazgatóság jogtanácsost ismételtén akimutatások érélyes megszüntetésére utasítja.

234. szám.

Sztanoj Miklós megemlékezik azon nagy érdeméről, melyeket Bokros Károly a nyugdíjgyesület körül évek hosszú sora óta szerzett. Mint a szakipar munkását felkéri arra, hogy példaadás okából lépjen be az egyesület rendes tagjai sorába, jóllehet, mint alapító tag is bir mindazon jogokkal, mik az egyesületben vezérszerepéhez szükségesek. — Bokros Károly kész örömmel enged a felhívásnak s azonnal beiratkozik a rendes tagok közé, mit az igazgatóság éljenezéssel vesz tudomásul.

A jegyzőkönyv hitelül:

Szállodások, Vendéglősök, Kávéos Pinczerek és Kávésegédek országos nyugdíjgyesülete.

Dr. Solti Ödön.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Előléptetések a budapesti vegyikísérleti állomáson.** A Hivatalos Közlöny három előléptetés hírére hozza, melyekből lehetetlen ki nem venni azt, hogy ezek részben a borhamisítások leleplezésében kifejtett ernyedetlen szorgalom jutalmát képezik a közvélemény következőleg szól: Földmivelségi magyar miniszterem előterjesztésre dr. Libermann Leó az országos kémiai intézet és központi vegyikísérleti állomás igazgatóját a VI. fizetési osztály második fokozatában kinevezem és Kiticsán Zsigmond, valamint Krámszky Lajos ugyanezen intézetnél alkalmazott vegyésznek fővegyszeri címet adományozom. Kelt Bécsben, 1899. évi június hó 12-én.

Ferencz József s. k.

Darányi Ignác s. k.

— **Üzleti hírek.** Potucsek István, előzékeny, szakképzett fiatal szaktársunk a József- és Róck-Szilárd-utca sarkán levő Gfeller-féle étterem főpinczéri állását vette át. Németh Károly, a külföldön több évet töltött szakképzett barátunk, az „Emke”-kávéház főpinczéri állását nyerte el.

A „Több vendéglős” nyilttere. A „M. V. és K. I.” mellékleteként kinyomott „Nyilt tér”, a mely e lap szerkesztőjét bután, otromba módon akarta erkölcsileg meggyilkolni, arra indította *Ihász György* urat, hogy *a közleményírói, illetőleg a nevezett lap ellen, két rendbeli sajtópört indítson.* E lap ellen *már folyamatban van egy pörünk*, így hát a bíróságnak *háromszor lesz* alkalmja *törvényt ülni* a kenyér irigységnek abban a példátlanul gyalázatos hárszájában, a mit a nevezett lapnak a vendéglősök nyakára toladott emberei ellenünk indítottak. A most beadott sajtópör *azért kettős*, mert *egyik a nevezett lap nyilttéri közleménye*, a másik pedig ugyan csak ennek a lapnak *Ihász személyét érintő szerkesztői izenete ellen irányul.* Vagyunk annyira lovagiasak, hogy határozottan kijelentjük, hogy ellenfeleinket, sem *Gundelt*, sem más a vendéglősök taborából, nem tartjuk arra képesnek, hogy ilyen aljas orvátmadásnak, bármily csekély mérvben is, részesei lennének, mi elvekkkel elvek ellen küzdöttünk és küzdünk ellenük, de sem ezelőtt sem ezután a magánbecsületet sértő eszközökkel. Vannak ők annyira művelt és lelkiismeretes emberek, hogy olyan eszköz, a mihez nyulni mi mindenkor tisztességtelennek tartottuk és hirdettük, nem vesznek igénybe. Ez ostobaság volna részükről, mert csak a mi erősítünkre szolgál. Végül még bocsánatot kell kérnünk olvasóinktól, hogy a *példátlanul piszkos támadással annyit foglalkozunk*; ámde ezt nem pusztán személyünkre való tekintetből tettük, hanem azért, hogy olvasóinknak módjuk legyen tárgyilagosan itélni az ügyünkben 15 év óta fáradó szaktárs és a nyakunkra rontott *prókátor - handlé - érdekcsoport* között.

— **Esküvő.** Szvetits Károly, a debreceni pályaudvari étterem derék főpinczére legutóbb tartotta esküvőjét Munkácson a róm. kath. templomban Kardos Berta kisasszonnyal. boldogság kísérje frigyüket!

— **Gyászhir.** Leyrer János kőbányai vendéglős barátunk edes atyja, id. Leyrer János, életének 63. évében, e hó 8-ikán jobblétre szenderült. Temetése az ev. szertartás szerint nagy részvétellel ment végbe. Béke poraira!

— **Személyi hír.** Czafuta Alajos barátunk, lapunk kitünő munkatársa, mint örömmel jelenthetjük, hosszas betegségéből teljesen felépült s legközelebb megkezdte lapunkban nagyérdékű szakkézlekkelyeit.

— **Kávéház átvétel.** Miskolcra a „Pannónia” kávéházat Ausländer Henrikől Aldassy Mihály vette meg.

— **Új kávéház.** Szabadkán a Kuncz-féle palotában lévő új kávéház bérletét Horváth (Holländer) Dezső nyerte el.

— **Az élelmiszerek ára a múlt században Erdélyben.** Egy nagyszabeni lap közzétes egy birtokába jutott multszázadbeli katonai árjegyzéket az élelmiszerekről. A hiteles okirat ezt a címet viseli: *Victualien Taxa pro mense August 1766.* Kiállította és betérjesztette a nagyszabeni Generalkommandóhoz Enzenburg Oberstlieutenant. Naszód, 15. August 1766. kelettel. Ebből látjuk, hogy egy véka tiszta buza ára volt 48, rozs, 30, árpa 24, zab 15, kukorica 24 krajczár, egy font pisztráng 12, marhahus 1½, borjúhús 7, juh- és bárányhús 2, disznóhús 3, szalonna 9, faggyugyertya 8½, vaj 15 krajczár; egy itcze borsó 4, lencse 4, paszuly 4, finomliszt 5, kenyérliszt 3, marhazsír 36, disznózsír 24, erdélyi bor 15 eczet 8, tej 3, tejfő 9 krajczár; egy liba 12 kr., kacsa 7 kr., tyúk 6 kr., pulka 20 kr., csirke párja 6 kr.; 12 tojas 1 garas; egy máza só 1 forint; egy szekér széna, szabad rakodás négy ökörrel 2 frt 30 kr.; egy öl fa, kemény 22 kr.; puha 17 kr. fuvar nélkül. Söhajtva olvassa ezt az árjegyzéket a mai kor gyermeke.

Szentesen a városligeti vendéglőt *Halasz* János szaktársunk vette át, főpinczére pedig egyik kiváló szakemberünk *Haffner* Antal lett.

Győri hírek. *Heitter* Imre barátunk, lapunk buzgó terjesztője, mint örömmel jelenthetjük, hogy betegségéből teljesen felépült. Isten tartsa és éltesse sokáig! — *Pernicz* Lajos vendéglős szaktársunk a „Zöld-fához” címzett vendéglőjét több szobával és kerttel igen díszesen kibővítette s azt a jövő hónapban fogja ünnepélyesen megnyitni. — *László* János, *Posch* Nándor barátunk kitünő volt főpinczére megvette *Pernicz* Lajos szaktársunk jömeneteli sörözőjét. — *Walaki* János főpinczér állást nyert *Mádai* Sándor sétatéri kioszkjában. — *Bocsák* János ismert nevű főpinczér, *Weller* János vendégszobai főpinczér, *Támiller* János éthordó a „Fehér hajó” szállóban nyertek alkalmazást. — *Nemeti* Béla *Posch* Nándor unán, *Varga* Mihály pedig Ott Tivadarnál nyert főpinczéri alkalmazást.

Segesvár állomásán berendezett vendéglői üzlet 1900 évi január 1-től 3 évre kiadó. Pályázatok f. évi július 31. déli 12 óráig 200 frt bánatpénzzel a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége általános osztályához (titkárság) küldendők be. — A *Tövis* állomásán berendezett vendéglői üzletnek 3 évre leendő berendezésére ugyancsak a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége hirdet pályázatot. Szabályszerűen felbélyegzett és bizonyítványokkal ellátott ajánlatok f. évi július 31. déli 12 óráig „Ajánlat a tövisi állomási vendéglő bérletére” megjelöléssel ellátott borítékban a kolozsvári üzletvezetőség általános osztályához beküldendők. Ajánlattevő köteles 300 frtot bánatpénzzel az üzletvezetőség gyűjtő pénztárába július 31-ig külön borítékban elhelyezni.

Kávéház - átvétel. Körmenten a „Loyd” kávéházat *Schlesinger* Henrik jeles szaktársunk, a nagybecskereki *Munkácsy*-féle szálloda volt derék főpinczére vette át. Sok szerencsét!

Vendéglő átvétel. Budapesten, a Külső-Kerepesi-uti *Stricly*-féle vendéglőt *Vincze* Imre Lajos vette meg, hova csaplórost állít.

Eljegyzés. *Plank* Ferencz ismert nevű főpinczér eljegyezte özv. *Ballon* Andrásné fővárosi vendéglősné szép és kelleműs leányát *Anuska* kisasszonyt. Isten áldása legyen a köendő frigyén.

Beküldetett. A *nyudj-igazgatóság* figyelmébe! Van e tudomás a szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéosokédek nyugdíj egyesülete *Tek. Igazgatóságának* arról, hogy mi alulírottak ezeltől 3 hónappal az igazgatóság által kiküldött Tóth Endre főfőzervező(?) vezérítőkáránál *Hegyháti* Sándornál beiratkoztunk a „Nyudj” egyesületbe. *Hegyháti felvett tőlünk 18 frt beiratási díjat és mindeztől semmi értéket nem kaptunk.* — Zombor, 1899. július 14-ikén *Lindemayer* János, *Schearcz* Ernő, *Kantor* Ferencz főpinczér (Korzó-Kávéház).

— **Való és mese.** Ez a címre annak a novella gyűjtemények, a mely nemrégiben jelent meg a könyvpiacon. Elbeszélések *Deszkés* Miklós jónévű író, a kassa-oderbergi vasút hivatalnokának tollából került ki. A könyv, mely rutkai *Ráth* Péter országgyűlési képviselő, a kassa-oderbergi vasút vezérigazgatójának van ajánlva, megrendelhető a szerzőnél: Budapest VIII., Üllői út 58 sz. 1 frt árban. Diszkótésben a mű 1 frt 50 kr. Ajánljuk t. olvasóink szíves figyelmébe.

— **Föl a Szép Juhásznohöz!** A budai hegyek között fekvő kies. „*Szép Juhászno*” vendéglőt ez évtől kezdve *Sztankovics* István jónévű vendéglős vette át, ki a n. érdemi közönség igényeit minden tekintetben kielégíteni ismert tapasztaltságánál fogva képes. Egyletek és társaságoknak a nagyterem díjtalanul áll rendelkezésre. Az ottani cigány zene mellett valóban élvezet szabad időnket eltöltölni. A nagyvárosi füsttől szabadulva e helyen találhatunk üdülést és szórakozást.

— **Kimutatás.** Az *ujpesti vendéglősöknek* május hó 25-én tartott tavaszi mulatsága alkalmával történt felülírtésekről:

Az *ujpesti Szikvia gyár részvény-társaság* 20 frt, *Török* Ignác 12 frt, Budapesti *Szállodások* ipartársulata 10 frt, *Török* Mihály, *Szladek* Antalné, A köbányai *részvény serfőzede* 10—10 f. *Dorner* Nándor, *Gisinger* József, *Luis François* pezsgőgyár, *Vikár* István, *Poták* György, *Rozini* *ovits* Lajos, *Madé* János, *Máté* Ambrus, *Reisz* David, *Feldmann* József, *Margrandner* Frigyes 5—5 frt, *Palugay* Károly Peczony, *Tóth* Imre, *Gombos* Adolf, *Podrusik* Péter, *Weinhardt* József, *Balogh* Ármán, *Czimbalmik* Péter, *Bliczner* Károly, *Pócz* Mihály, *Prester* Samu. Az *ujpesti apartestület*, *Gajdos* Mihály, *Wutke* Ferencz, 3—3 frt. *Glück* Nándor, *Bauer* Sándor. *Buday* Sándor, *Thász* György, *Gerasabek* Nándor. *ujpesti Nándor-egylet*, *Herzog* József, *Ilek* Vincze, *Hagenmacher* *Henrich* sórgyár, *Édeskuthy* L., *Sally* Ernő, *Roth* Adolf, *Durmits* József, *Lindt* János *Vass* István, *Czipauer* János, 2—2 frt, *Pintér* Ferencz 1 frt 50 kr. *Pollák* Samu, *Páday* Antal, *Boda* Aladár, *Király* Sándor, *Roth* Ignác, *Kun-* *sany* Ferencz, *Hermann* Sándor, *Medveczy* György, *Horváth* András, *Guln* Bertalan, *Schwarz* Dávid, *Ozizler* József, 1—1 frt. *Kadless* Józsefné, *Csörgei* Lajos, *Schlesinger* *Henrich*, *Schearcz* Aurél, 50—50 kr. *Sámu*el N. felügy: 25 kr. *Ujpest*, 1899 Junius hó 27-én. Tisztelettel *Máté Ambrus* pénztárnok.

— **Vasuti vendéglő bérbeadás.** A m. kir. államvasutak Zágrabi üzletvezetősége pályázatot hirdet, a *Dombóvár* állomásán (mely össze nem tévesztendő az *Uj-Dombóvár* állomással) lévő vendéglő bérletére. Bérlelni szándékozók zárt ajánlataikat 100 frt bánatpénzzel f. évi augusztus 16-iki déli 12 óráig benyújthatják a zágrabi üzletvezetőségre. Ugyancsak a zágrabi üzletvezetőségre a *Károlyváros* állomás vendéglőjére is pályázatot hirdet, melyre a bérlet f. évi augusztus 1-én kezdődik és tart három éven át. 100 frt bánatpénzzel beküldendő ajánlatok f. hó 25-ig fogadhatnak el.

Vendéglő átvételek Budapesten az Eszterházy-utca 4. sz. alatt lévő vendéglőhelyiséget *Lantos* köbányai borkereskedő vette bérbé s az üzletvezetéssel *Péter* Béla, ismert nevű főpinczért bízta meg. A muzeum-körüli özv. *Gyolos* Antalné vendéglőjét ugyancsak *Lantos* borkereskedő vette meg s üzletvezetőül *Bereczky* Lajost, a szegedi „Tisza”-szálló volt bérletjét alkalmazta.

Szerkesztői üzenetek.

A „Magyar Vendéglős és Kávé-Ípar legutóbbi számában velem is foglalkozik, pedig hát én nem vagyok sem miniszter, sem bormagykereskedő abból a fajtából, amely borhamisításért már el lett ítélve, vagy retteg, hogy *bünös* üzemleiert utóli a nemesis. Egyszerű napszámosa vagyok már 15 éve a szakirodalomnak, aki *becsülettel* és *lelküismeretesen* szolgálom és szolgálom azt a szent ügyet, amelynek bajnokául honfitársaim közt *olsónek* esküdtem fel, amely ügy mellett mindez ideig tántoríthatatlanul kitartottam és továbbra is kitartok, mert nem vagyok 50 kr-s *uj magyar*, *aki idoszakokonkint vedlik*, *hol vendéglős*, *hol (igazságszolgálatilag kintüntetett) bormagykerkedő párti*, tulajdonképpen pedig mindig *csakis saját szelje párti*.

Mellékletében, amelyet hordárokkal, dologkerülő, koncleső emberekkel oly szaktársakhoz is becsempeszték, akik ismétetlen visszausztatották minősíthetetlen tolakodását, — oly szemenszedett szóvirágokkal halmozott el, amelyet még a legordináribr bakakaplár is röstel a szájába venni.

A közlemény azzal vádol, hogy a vendéglősök érdekét *elárultam*, a vendéglős ipar élete ellen török lapom junius 20-iki számában azt mondtam, hogy a vendéglősök „*eddig csakis hamisított, tisztátalan italt juttattak a fogyasztó közönség asztalára*”. (saját szavai.)

Aki lapom hivatkozott számát figyelemre méltatta és józán fölolvasta, aki képes megérteni és fel is fogni, amit olvas. — az minden mást kivilasztott belőle, *csak éppen azt nem*. Aki annak daczára, hogy az írást megérti, mégis a vád mellett kitart, az vagy egyáltalán nem ért magyarul, vagy maga is *ludas azon visszedésben* (borhamisítás, hamis borok nagyban gyártási és árusítása) a melyeket lapom ostoroz. A nyilatkozat alatt ez van aláírva: *Több vendéglős*.

Ha vala *bátorságuk piszkolódni*, miért nem *írták ki a nevéket*, hadd látsa volna a magyar vendéglős világ, hogy kik ők s merre van a hazájuk? Nem-e azok, kiknek nevét *közkeletivé tette* a *birói ítélet*? Nem-e azok, akik a szegény vendéglős feje alól még a párnát is kihúznak, ha lehetne. Csakis ilyenek képesek oly gyalázatos támadásra!

Mert magyar vendéglős nem hazudik, magyar vendéglős nem rágalmaz, magyar vendéglős nem *szegényti aláírni* az *ő becsületes nevét az alá*, *amit ír*, vagy *kinymomat*. Tehát az a *Több vendéglős* aki oly nagy grandezzával és erkölcsi bátorsággal a *vendéglős ipar megvaltojának adta ki magát*, bizonyára arra vár, hogy az *igazságszolgálatás* hámozza ki a névtelenség burkából, mint valami lynkas diót s reá üsse a halhatatlanság bélyegét. Ám legyen úgy!

A tisztelt szaktársakat pedig kérem olvassák el újra lapom junius 20-iki számát, van-e benne olyas valami, ami elvemmel s a vendéglős ipar érdekeivel ellenkezik s megalkothatják maguknak abból az ítéletet, ki a vendéglős ügy orvtámadoja *én-e*, vagy az a *Több vendéglős* név alatt bujkáló *micsoda*?

VII. kerületi polgár. Kedves köteletség, itt is köszönetet mondjak önnek, kedves *Gyürky* ur, valamint a kerület többi polgárának, a kik oly spon'an, a baráti szeretet önzetlenségével siettek hozzám, hogy a gyalázatos támadás fölött megbotránkodásunkat rögtön értéseimre adják annak a kijelentésével, hogy engem továbbra is megtartanak eddigi szeretetükben és becsülésükben. Elégge meg nem köszönhetem ezt. A mi szíves

kijelentésüknek azt a részét illeti, hogy irántam való ragaszkodásunknak külsőleg, a nyilvánosság előtt is kifejezést öhajtanak adni, szív m hálás-ságával úgy fogadom, mintha már is megtörtént volna. Azzal az őszinte öhajjal kívánok önöknek, tisztelt polgártársaim, minden jót, hogy — a mire oly nagy szükségünk van — szetet és igaz-ság lakozzék e földön!

Olvasóinknak. Megkapták és olvas-hatták a „*Magyar Vendéglős- és Kávé-Ípar*” éhenkórásainak piszkolódását. Nem tudjuk, kívánták-e maguknak ezt a gyönyörűséget? Legyen mindenkinek a guszta szerint. A „*több vendéglős*” aláírás mögé gyáván rejtező „*prókátor-handl-trupp*” azt igéri, hogy a harcrot a napilapok hasábjain folytatja ellenünk. Minden bizonynyal érdekes lesz. Hogy meglesz, nem kételkedünk rajta, mert ha ezeknek a lézengő rittereknek nincs is egyebük az adóságnál, van pénzük a borhamisítóknak, a kiken most a vendéglősök rovására élőködik a dicső triumvirátus. Én — a saját állításuk szerint — halva is élő vagyok, ők élve is dögök: bűnük most betöltötte az egész országot. Csavarja az orrunkat, mert hát óh „*M. V. K. I.*” *piccegepóresz*!

Budapest székesfőváros tekin-tetes Tanácsához tisztelettel. Az a számos visszaes és rendtelenség, a miken a nyomaira ebben az évben akadnak a jótékony célu egyesületeknél, arra indította a tekintetes Tanácsot, hogy ezeknek az egyesületeknek állandó és szigorú ellenőrzéséről gondoskodjék. Helyes, üdvös intézkedés, mert azon egyesületek iránt, a melyek ezt megérdemlik, a bizalmat *megszilárdítja*. Ellenben azokat, a melyek ha ugyan jóhiszemű de nem reális alapon állanak, *meggatalja* abban, hogy a közönségnek s ezzel a humánus mozgalmakkal nagyobb pótolhatatlan kárára legyenek. Nekünk, vendéglősöknek és pinczereknek, szintén van egy ilyen igazán jótékony, fölöttébb szükséges egyes-sületünk ez a „*Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéosokédek országos nyudjijegyesü-lete*.” Hogy mennyire szükséges, általános szociális érdekből is mennyire kívánatos intézmény ez, azt a tekintetes tanács legjobban tudja mérlegelni. Évek küzdelmével, igazi lelkesedéssel alapították meg a mult évben ezt az áldásos egyesületet. Mint minden ilyen intézmény, kezdetben tökéletesen a kísérletek utján van. A jóakarát, a buzgó-*lag* hozza magával, hogy a kezdet eme tapogatózó laborálásán mindenki érvényesíteni akarja a maga, az intézmény javára vélt terveit s amennyiben minden ilyes vélemény egyszerre nem való-sítható, a mellözöttékben természetserüleg születtek meg az aggodalom, majd ebből a gyantu, a mit megerősít az a körülmény, hogy az intézet, mint afflele új gépezet, zökkenik, elakad itt is ott is. Mi akik a nyugdíjintézet *megpendítői*, *propagáló* *ivoltunk* *évek hosszu során* át, szomoruan látjuk, hogy ez az aggodásból fakadott gyanakodás veszedelmesen rágódik új, fölvirágzásra méltó és kívánatos, drága kincseint feltett nyugdíjegy-sületünk életgyökerén. Az aggódoók és gyanako-dók kétségeikkel és fölvetéseikkel szerkesztőségünk keresik föl. Ha nem adunk helyet ezeknek a panasznak, csak a tűznek vékával való labori-tása; ha pedig helyet adunk, ellenségeskedésnek tekintik az intézet vezetőit. Arra kérjük tehát a tekintetes tanácsot, hogy bennünket ebből a dilemmából kisegítendő s ami fő, egy annyira szükséges, áldásos intézmény fölvirágzását elő-segítendő, *viessza felül a mi fiatal egyesületünk ügyeit*, hogy az aggodalmak eloszlatására s a gyanakodók *énemítésára hivatalos viesszalet* alap-ján felelhessünk a következő kérdésekre:

1. *Az egyesület rendelkezik-e akkora alaptőkével, hogy fizetó tagjainak a kiállításba helyezett előnyö-ket bizton, reális alapon igényelheti?*

2. *Az egyesület kezelésénél nincsenek-e kívánni valók?*

3. *A kezelés köllségei hivatalnokok fizetésé diurennumok, honoráriumok, irodai és nyomtatvány köllségek) nem halatják-e meg a kezdő, szegény egyesület jövedelmeinek erre fordítható részét?*

B. N. ügyvéd urnak. Köszönjük azt a szíves felvilágosítását, hogy a „Magyar Vendéglős- és Kávés-Ipar” támadása, mint existenciám megsemmisítésére irányuló, vagyis állhírek és rágalmak terjesztésével valamely üzletet megrontó cselekedet, *polgári kezeset, illetőleg kártérítési pör tárgyát is képezi.* A mint a sajtópörből ellenük a marasztaló ítélet kezeink között lesz a kártérítési pört nyomban megindítjuk. Isten önnel legközelebbi találkozásig a „palotai lombok” alatt.

L. S. Tata. Jóízűen mosolyogtam leveledben. Hát hogy te is előfizetél arra a szagos lapra, te, az én legrégebbi, legönzetlenebb barátom. Azt mondd hogy ezt azért tetted, mert gyalázásomból láttad az én „érdemeimet” s erősödik a te irántam való szereteted. Aztán — úgy írod — közvetlenül akarsz gyönyörködni, hogy vonaglik, *tusakodik a féreg az ő haldoklásában.* Hogy ilyen kannibáli érzelmek is lappangnak benned, nem sejtettem, ámde azért a kitérőse nem lep meg, mert értem megokolhatom. „Csunya állat a balha mikor köhög.” Ez a féreg, ha így veteti magát észre, felboszant, megvadít. Ez az oka hogy te a jó, az igaz ember gyönyörködni kívánsz az ő vívódásukban. Azt írod, hogy a *végóra eme borzalmas pillanatai rájuk nézve már közel lehetnek, mert legutóbbi számuk is csak 8 napi késéssel jelent meg.* Ezt a jelenséget — ámbar nem akarsz Falbball versenyezni — jól fogtad föl; csakugyan borul a láthatár. Egy olyan lapot mint a minő az övék, — a nyomdai költséget értem — egy éven át 3—400 frton alul nem lehet kiállítani. Hol van még a többi kiadás? (Bélyeg lakás expedició, munkatársak és munkások stb.) Erre 600 előfizető *nem elég.* De hát honnan kerül ki ez a szám is vendéglős társaink közömbössége mellett, a mikor régi ismert s a megszokottság előnyével rendelkező szaklapoknak is csak *évek küszöbénél sikerült sok áldozattal s még több fáradsággal, ezt az eredményt elérni.* Annysban tehát nem veszett kárba a pénzed, a mennyiben az ő agóniájuk görcsös vonaglásában akarsz gyönyörködni. Nemsokára részed leszen benne. Lám, az az ellenem kibocsátott főrmedvény már a *haldoklás vitus-tánca.* Az *Englisták* pénzéhez voltak kénytelenek fanyarodni. Kéves a gyilkos szer. *Ne irigyeljék tőlük.* Különbön légy nyugodt. A te változatlan szereteted jele annak, hogy nekem igazam van; akinek pedig igazza van, az diadalmaskodik. Diadalom tudatában szeretettel üdvözöllek téged.

Moszer J. Károly urnak. a „Ferencz József” szálloda tulajdonosának Budapestben. Kedves barátom! Igen köszönöm szíves soraidat, a melyek tudomásomra adják a „Magyar Vendéglős- és Kávés-Ipar” terjesztésének szolid módját. Azt írod, hogy egy valaki, a ki évek óta mellettem látható mint régi, jó barátom, arra vállalkozott, hogy az erkölcsi és anyagi főnkretételre irányuló támadást, vendéglőről vendéglőre *terjessze.* Ha csak ennyiben állana az ő működése, elitkolnám, mert annak a támadásnak az otrombasága még ellenségeim közül is sokat részemre birt; tehát a *ki azt a támadást terjeszti, nekem használ.* Hanem ennek a fogásnak van egy másik oldala is, ami nem annyira „az én régi barátomra,” mint inkább a prókátor-handlér szerkesztőségre jellemző. Ugyanis a vidéki városokban azzal a hazugsággal fogtak 13 előfizetőt, hogy a „Magyar Vendéglős- és Kávés-Ipar” is az én vállalatom. A nagyváradi vendéglősöket legalább így ugrottá be — *Putzer Ottó* főpinczér előadása szerint — az az ügynök ur, akinek az uti és szállodai költségeinek fedezésére ama nagytekintetű szerkesztőség elegendő pénzt nem adhatott s a ki szorult helyzetének bevallásával és *nevem felhasználásával tudta csak a kívánt eredményt elérni.*

P. L. Torda. Hogy Ön kötelessége a „Magyar Vendéglős- és Kávés-Ipar” szerényen terjesztett, nagyhangú és lapunkból lopkodott jelzavakkal ékeskedő, hozzánk öntől elküldött pros-

pektusa folytán a lapot is megrendelni csak azért, mert a megrendelő bárca elküldésére egy krajczáros borítékot is mellékeltek a levelükhöz? Válaszunk ez: *Ha ön kitölti a megrendelési bárcazt a porto nem egy krajczár.* Másodszor egy mutatványul küldött lapot visszaküldeni, ha arra reflektálni *nem akar* oly kötelessége, a mely alól művelt ember nem vonhatja ki magát; ámde az ilyen handlér-fogás, a mely 1 krajczárnyi érték elküldésével becsületbeli *kötelességet akar alkalmazni* hogy valaki a műveltség ama kötelemének megfeleljen, Önt mindenki előtt fölmenti eme, különben elengedhetlen kötelesség teljesítésétől.

NYILT-TÉR.)*

Minthogy a tavasz előrehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttét egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI AGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz léven, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt, mert dús szénsavtartalmánál fogva, *specificus óvószer* is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos béltáptalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélihurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, *hugyhajtó* és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borvíz. —

A mohai Agnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

os. és kir. udvári szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszerárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Kiadó üzlethelyiségek.

Budapestben, a Népszínház-utca 27. sz. a.
ujonnan épült házban

vendéglő vagy kávéháznak alkalmas helyiség

a mellék helyiségekkel együtt kiadó.

Bővebbet: Dr. Grauer Vilmos irodájában:
VIII., Kerepesi-ut 45. sz.

Eladó szálloda-üzlet.

Egyik nagyobb vidéki városban egy igen díszesen berendezett szálloda-üzlet eladó. Van benne 35 vendégszoba, nagy kávéház, étterem sör-csarnok, játék szobák szép udvarikert, amerikai jégverem, istállók stb. Évi forgalom 60 — 70 ezer frtk. Ára 25.000 frt., mely összegből 15.000 frt az át vételkor lefizetendő. A többi részletekben törlesztendő. Komoly reflektánsoknak felvilágosítást *Ihász György* közvetítő intézete Bpest, Akácfa-utca 7 sz. alatt ad.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Alapítottatt 1869.

Kitünőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ KÉSZÜLÉKEK lég- vagy szénsavnyomással

szabadalmazott hűtővel

ajánlja

Watterich Arnold

BUDAPEST, dohány-utca 5.

Költségvetés ingyen

Sörszivattyú, sörpezsgősopok, minden bor-
betegség elleni ezikkok.

Essenciák a rum-, likőr- és ecetkészít-
tészhez hideg uton, minden készülék nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

Molnár Vilmos

cs. és kir. szab.

sérvkötész és kesztyűgyáros.

Dusan felszerelt raktár *mindenféle szak-
mában vágó különlegességekben.*

Budapestben, VII. ker. Károly-körut 28. szám.

Kizárólag itt kapható a *legjobb*nak
elismert szabadalmazott kettős és egy-
oldalú sérvkötő.

Egyedül az én pelottám vannak ugy
készítve, hogy *bármely testtartáshoz és
testmozgáshoz simulnak* s rugalmas ellen-
állásuk minden más készítménynél nagyobb
és állandóbb.

Pelottáimnál *feldörzsölések, bőrlób-
bok, maródások s kellemetlen nyomási
érzések* ki vannak zárva.

Sérvkötőim ára a *ldgjutányosabb.*
A legszebb és legtartósabb *kesztyűk*
nálam kaphatók.

Egyetlen raktár *legcélszerűbb s
elpusztíthatlan, különfélebb*

pinczér-táskákban,

melyekre különösen felhívom a vendéglős és
pinczér urak figyelmét. Tisztelettel

MOLNÁR VILMOS.

BUDAFOK.

Falusi ház, korcsmárosok részére
alkalmas, nagy kerttel, pinczével
és gazdasági udvarral

azonnal kiadandó.

Bővebbet:

Bäcker Gusztáv. Budapest
IV., Koronaherceg-utca 17.

Breitner László és Társa

vesz és elad

kávéházi és vendéglői berendezéseket.

Található: Reggel 8—11-ig.

Délután 2—6-ig.

Raktár: május 1-től Síp-utca 13.

Lakás: Budapest, Kerepesi-ut 13., II. em. 20.

Hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város a városi színház épületben levő három szoba, konyha, pincze, étterem s mellékhelyiségek-ből álló

Vendéglői és lakhelyiségeket

1899. évi augusztus 1-től 1905 évi április 30-ig **bérbeadja** vendéglői és lakási használatra, de ugyanazon helyiségeket bérlő a megállapított feltételekhez képest előbb is átveheti.

A bérbeadás nyilvános szóbeli árverés, valamint zárt ajánlatok útján történik. Mindkét esetben **bánatpénzzel** versenyzők **100 frtot** tartoznak letenni. — Versenyzők közül, bérlőt a városi tanács szabadon választhat.

A kikiáltási ár 800 frt évi bér, melyen alul azon helyiségek bérbe nem adnak.

Az árverést alulírott kiküldött Székesfehérvárott, a városi ház nagytermében **1899. évi július hó 24-ikén** délelőtt 10 órakor fogja megtartani, ugyanezen ideig a megállapított feltételek értelmében szerkesztendő zárt ajánlatokat a városi iktatóba kell benyújtani. — A részletes feltételek, valamint a bérhelyiségek leltára alulírott hivatalában (Városház II.) a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Székesfehérvárott, 1899. június 23.

Tamási Gyula
gazdasági tanácsos.

Boreladás!**Lovass Jánosnál Abonyban**

(Pestmegye)

saját szőlőjében 70 hektó saját termései bor hordónként vagy hektónként eladó.

Raktár-helyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a VII. kerület Kerepesi-ut 40. sz. alatt 1867. márczius 1-től fogva fennálló:

jégszekrény gyári üzletemet

folyó hó 1-től

VIII. ker., József-körut 16.

szám alatt épített

saját házamba helyeztem át.

Midőn erről a nagyérdemű szállodás, vendéglős, kávé, meszáros és hentes urakat értesíteni szerencsém van, egyttal tisztelettel kérem, hogy évtizedeken keresztül tanúsított jóakarattal s becses megrendeléseikkel ezental is szerencsételni méltóztassanak.

Ajánlom a *millenniumi nagy érdemmel kitüntetett szabadalmazott jégszekrényeimet, fagyalt-tartályokat, fagyalt gépeket* s az országban és a külföldön legnagyobb kelendőségnek örvendő gyári czikkeit. A Fleischmann-féle *tejszállító kannákból* raktárt tartok, melyek nálam *eredeti áron* kaphatók.

Árjegyzéket és ábrákat ingyen küldök.

Budapest. 1899. május hó 1.

Kiváló tisztelettel

Sachs Armin

első magy. és kir. szabadalmazott jégszekrény-gyáros

ELSŐ BUDAPESTI KÁVEMAGAZIN

szétküldés osztálya

K á v é

elvámlva és bórmentve:

4½ kg. festetlen Kuba-kávé tartós	
vászonzacskókban	frt 5.50
4½ kg. Jáva-kávé	6.50
4½ kg. Mokka-kávé	6.50
4½ kg. Gyöngy-kávé	6.80

Postán utánvétellel, vagy a pénz előleges bekludásával küld:

Belák István

Budapest, VII., Rottenbilller-utca 4.

Telefon 61-75.

Ismételadónak a budapesti fővármaházból átvéve, hordókban vagy zsákokban.

Eladó kávéház.

Budapesten egy igen fényesen berendezett kávéház **10 000 frtért** eladó. Bővebbet **Ihász György** közvetítő intézete Budapest, VII., Akácza-utca 7. sz. alatt ad

**„MARGIT”
GYÓGYFORRÁS****Margitforrás-telep (Bereg-megye.)**

A budapesti magy. kir. egyetem vegyelmzése szerint kevés szabad szénsavat, ellenben sok szénsavas nátriumot és litiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Kiváló hasasú a legutak s tüdő hurutos állapotainál, különösen szívós váladék esetén; tüdővészeseknél, ha vérzésre való hajlandóság van is jelen, a „Margit”-víz megbecsülhetetlen szolgálatokat tesz kevés szabad szénsavánál fogva. Kiváló hatást latni fölé a gyomor és belek hurutos állapotainál, főleg azon esetben, hol a folyós mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek.

A húgysavas sók lerakódását akadályozván, becses szolgálatot tesz tovább a hólyag hurutos bántalmainál, a kö- és homokképződés esetében, miért is a budapesti és bécsi egyetem orvosainál, mint az orvosilag egyéb előkezségei a legzsevesebben használják, előnyt adnak a „Margit”-forrásnak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

Mint ivóvíz

kiváló óvoszernek bizonyult járványos betegségek idején, főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános kedveltségnek örvend.

Főraktár:

ÉDESKUTY L. ásványviznagykereskedés
es. és kir. udvari szállító **BUDAPESTEN.**

Kapható mi den gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Szállodások figyelmébe!

Szállodai **portások** egyenruháit a legszebb és legezlszerűbb kivitelben készíti **Gyürky Ferencz** színházi szabómester

Budapest VII., Szövetség-utca 2./B sz.

2000 korona óvadék!**IHÁSZ GYÖRGY** országos közvetítő intézete

Budapest, VII., Akácza-utca 7. szám.

Elhelyez vendéglői, kávéházi és szállodai személyzetet.

Közvetít üzlet-eladásokat és vételeket.

Tulságos házbéremelés miatt

Kerepesi-ut 36. sz. a. vendéglóm f. é. augusztus negyedben megszűnik. — Egyuttal van szerencsém t. vendégeimet értesíteni, hogy a mostani

IV. Magyar-utca 3.

alatti vendéglóm udvari helyisége szombattól becses rendelkezésükre áll. — Tisztelettel

Karikás Lajos.

A Kőbányai Királysörfőző

Goliát malátasöre

gyógyhatása mellett a legkellemesebb tisztító ital.

Ajánlások: **Dr. Korányi**, **Dr. Kétly** budapesti és

Dr. Benedikt bécsi egyetemi tanár uraktól.

Alapítva 1825.

Alapítva 1825.

Hubert J. E. Pozsony

pezsgőbor pinczészete

ajánlja elismert kitűnő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját.

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: Szimon István urnál Váci-körut.

Képviselő: Kralupper E. C. ur Nádor-utca.

Nincs jobb, tisztább, egészségesebb és olcsóbb SAVANYUVIZ mint a

„Kristály”

Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás kapható minden fűszerkereskedésben és vendéglőben

Megjelent!

— A legkitűnőbb szervirozási kézi könyv. —

Szauer Sándor

ÉTLAP és ITALISME

ezimű könyve.

Nélküldözhetetlen vezérkönyv ez minden vendéglős és pincér kezében

Ára 2 forint

A pénz előleges beküldése mellett bérmentve küldik meg a kiadók.

Seller Henrik utódai — (Szele és Breitfeld)

könyvkiadó hivatala

SZOMBATHELYEN.

Egyes szám 10 kr. SIPULUSZ LAPJA Egyes szám 10 kr.

Magyarország legkedveltebb élclapja.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII., Rökk-Szilárd-utca 4. szám.

Érsekújvár r. t. város tanácsától.

2691 szám.
1899.

Pályázati hirdetmény.

Érsekújvár város tulajdonát képező

„AZ ARANY OROSZLÁNHOZ”

címzett SZÁLLÓ bérletére 1900. évi január hó 1-től számítandó hat évi időtartamra nyilvános pályázat hirdettetik.

Bérlet tárgyai: Vendéglői és kávéházi helyiségek, vendéglős és személyzetének helyiségei, nagy táncsterem színi előadásokra is alkalmas berendezéssel, vendégszobák, pincék, megfelelő mellékhelyiségek és istállók.

Bérbe venni szándékozók fölhívattak, hogy szabályszerűen fölszerelt ajánlataikat f. évi szeptember hó 15-ig a városi polgármesteri hivatalnál nyujtsák be.

Ajánlattevő köteles 500 frt bánatpénzt egyidejűleg letéteményezni.

A bérletre vonatkozó feltételek a városi számvevői hivatalnál betekinthesők.

A város közönsége fentartja azt a jogot, hogy az ajánlatok közül tekintet nélkül a felajánlott bérösszegre szabadon választhasson.

Érsekújvárott, 1899. évi június hó.

Kukan Imre
polgármester.

 Kárpitok

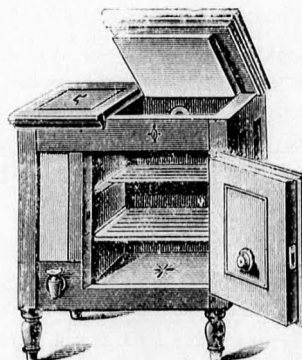
WEISZER BRUNÓ

Budapest, József-körút 31/a.

átveszi szállodák, kávéházak, éttermek és új épületek kárpitozását jutányos áron.

Jégszekrényeket

vendéglősöknek, mészárosoknak, henteseknek és a háztartás

széleire különösen csinos és szolid kivitelben

a legújabb rendszer

szerint

melyek minden eddig

létezőket jóval felül-

mulnak, szállít:

Weitzer János

vasáru gyáros

Sopron

Képes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve.

SIÓFOKON

a vasút-állomás átellenében a

„MAGYAR KORONÁHOZ”

címzett

== szálló-kávéház ==

1900. évi április hó 1-étől kezdve újra bérbe adatik, esetleg kedvező feltételek mellett el is adatik.

Bővebbet a tulajdonosnál:

MÓDLY LÁSZLÓ

várm. főpénztárosnál, Szegzárd.

Telefon 58—35.

Telefon 58—35.

NIEMETZ GYULA

törvényszékileg bejegyzett

üzletek adás és vevési ügynöksége

közvetít: szálloda, kávéház és vendéglői üzleteket a fővárosban és vidéken.

Iroda: Budapest, VIII. József-körút 22—24. sz.

a népszínház közelében.

Megbízások lelkiismeretesen, pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett gyorsan teljesíttetnek.

A borszéki borviz a savanyu vizek királya.

Borszék

gyógyfürdő Erdélyben, Csikmegyében, fenyvesek hazájában.

Fürdőidény tartama június 15-től szeptember 15-éig.

Utazás: Szász-Régen-ig vasuton, onnan az igazgatóság által subventionált gyorskocsikon. E gyorskocsikra előjegyzést tehetni Miklós Görög vállalkozónál Szász-Régen.

Déli utirány: Brassó, Csik-Szereda vasuton, onnan kocsin.

A **borszéki borviz** a savanyuvizek királya.
Megrendelhető **Igazgatóságnál Borszék.**

Kapható mindenütt.

Budapesten: **Édeskuty L., Mattoni és Wille és Trum István** utóda uraknál.

Fürdőre, borviz üzletre nézve és minden felvilágosítással, prospektussal, árjegyzékkel szolgál a

Fürdőigazgatóság Borszék.

Posta és távirtda helyben.

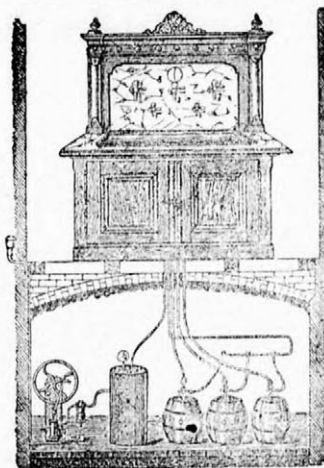
Megrendelhető: Igazgatóság Borszék.

A világ minden tárlatán első kitüntetést nyert.

A millenniumi nagy éremmel kitüntetve.

Metternich herceg-féle
RICHARD-FORRÁS.
Legjobb asztali víz a világon. Gyógyhely és acélfürdő Königsward, Csehország.
Magyarországi főraktár:
BUDAPEST, VIII., József-körút 9.

Hirmann Ferencz

réz-áru gyára,

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyári

SÖRKIMÉRŐ * * * *

* * * * **KÉSZÜLEKET**
légnomással és szab. sörhűtővel.

Elvállal régi készülékek átalakítását.

Nagy választék

bor- és sörcsapokban,

valamint mindennemű szivattyúkban.

Javítások legelőször és leggyorsabban eszközöltenek.

Költségvetésekkel kívánatra díjtalanul szolgálok.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy Budán a Ráczfürdő szomszédságában egy a mai kor igényeinek megfelelő és szép kerthelyiséggel ellátott vendéglőt nyitottam, melynek vezetésével Avar László vendéglőst bízom meg. A természetes és tiszta jó sajáattermésű nagykörösi és főthi kimerésű boraim ugyszintén kitünő magyar konyha s a pontos kiszolgálásért kezdekem.

Becses pártfogásért esedezem.

tisztelettel

Máthé Ambrus.

ujpesti vendéglős.

Kiadó vendéglői és kávéházi helyiség

Budán a **Délivasuti pályaudvar** szomszédságában legszebb forgalmi helyen **azonnal bérbeadó.**
Bővebbet I., Alkotás-utca 19. a házigondnoknál.

Wirtshaus- und Kaffeehaus-Lokalitäten

sind auf gangbaren Posten in Ofen bei der **Südbahn** sofort zu vergeben. — Näheres: I. Bezirk, Alkotás-Gasse Nr. 19. beim Inspector.

Legrégibb, legjobb

és

legösmertebb

sörcsarnok

Temesváron

(az Első temesvári takarékpénztár épületében) hosszabb időre

■■■■■ **bérbe adandó.** ■■■■■

Óvadék felett rendelkező érdeklődők forduljanak

Rosenfeld Sándor

sörnagykereskedőhöz

TEMESVÁR.

A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK NYÁRI MENETRENDJE.

A vonatok **indulása** Budapest k. p. udvarról. — A vonatok **érkezése** Budapest k. p. udvarra. Érvényes 1899. május hó 1-től.

DÉLELŐTT				DÉLUTÁN				DÉLELŐTT				DÉLUTÁN							
vonat szám	óra	perc	vonat neve	hová	vonat szám	óra	perc	vonat neve	hová	vonat szám	óra	perc	vonat neve	honnan	vonat szám	óra	perc	vonat neve	honnan
1) 902	12	20	k.e.v.	Konstantinápoly	3) 512	12	10	sz.v.	Nagy-Káta	1) 101	12	10	k.e.v.	London, Paris, Bécs	311	12	25	sz.v.	Hatvan
2) 102	12	40	"	Bécs, Paris, London	22	12	25	"	Bicske	2) 901	12	30	"	Konstantinápoly	301	12	50	gy.v.	Berlin, Ruttká
32	6	20	v.v.	Nagy-Kanizsa	310	12	35	"	Hatvan	645	5	00	lv.sz.sz.	Arad	903	1	05	"	Konstantinápoly
604	6	50	gy.v.	Gyfehérvár, N-Szeben	316	1	30	"	Gödöllő	321	5	20	v.v.	Ruttká Berlin	601	1	10	"	Bukarest, Arad
10	6	50	sz.v.	Bécs, Graz	1302	1	45	gy.v.	Fehring, Graz	1707	5	45	sz.v.	M.-Sziget	1901	1	25	"	Gyékényes, Pécs
402	7	10	gy.v.	Kassa, Munkács	504	1	55	"	Tóvis, Kőrösmező	607	6	10	"	Biassó, Arad	403	1	30	"	Lemberg, Kassa
1002	7	15	"	Zágráb, Fiume, Róma	602	2	15	"	Arad, Bukarest	47	6	15	lv.sz.sz.	Bicske	3	1	45	"	London, Paris, Bécs
304	7	30	"	Ruttká, Berlin	4	2	20	"	Bécs, Paris	405	6	35	sz.v.	Lemberg Miskolcz	503	1	50	"	Tóvis, M.-Sziget
3) 320	7	35	sz.v.	Hatvan	16	2	30	sz.v.	Bicske	7	6	40	"	Bécs, Sopron	1301	2	05	"	Graz, Fehring
906	7	35	"	Belgrád, Bród N.-Kanizsa	404	2	35	gy.v.	Kassa, Lawoczne	1509	6	55	gy.v.	Poprád-Felka, Kassa	21	4	50	sz.v.	Bicske
1508	7	50	"	Kassa, Poprád-Felka	904	2	40	"	Lemberg	907	7	05	sz.v.	Belgrád, Bród	313	5	55	"	Gödöllő
1008	8	—	"	Zágráb, Fiume, Pécs	312	2	45	sz.v.	Konstantinápoly	507	7	10	"	Brassó, Kolozsvár	505	6	20	"	Brassó, Kolozsvár
606	8	10	"	Arad, Brassó	510	2	55	"	Hatvan	309	7	30	"	Hatvan	27	6	50	v. v.	Győr
506	8	30	"	Kolozsvár, Brassó	1004	3	00	gy.v.	Szolnok	1303	7	35	"	Graz, Fehring	5	7	15	gy.v.	Bécs, Graz
6	8	50	gy.v.	Bécs, Graz	1022	3	20	v.v.	Zágráb, Fiume, Eszék	501	7	50	gy.v.	Bukarest, Brassó	605	7	20	sz.v.	Brassó, Arad
408	8	50	sz.v.	Munkács, M.-Sziget	302	3	45	gy.v.	A.-Szabolcs, Paks	1021	7	55	v.v.	Paks, Adony, Szabolcs	905	7	35	"	Belgrád, Eszék
3) 20	9	—	"	Bicske	302	3	45	gy.v.	Ruttká, Berlin	1505	8	15	sz.v.	Kassa, P.-Felka	305	7	45	"	Berlin, Ruttká
1708	9	15	"	M.-Sziget Stanislau	910	4	00	sz.v.	Szabadka	1005	8	20	"	Fiume, Zágráb, Eszék	1007	8	00	"	Szerencs
306	9	35	"	Ruttká, Berlin	12	4	30	"	Győr, Sz.-fehérvár	1303	8	40	gy.v.	Fiume	1007	8	00	"	Fiume, Zágráb, Pécs
					308	5	20	"	Ruttká, Berlin	3) 319	8	45	sz.v.	Pászló	1705	8	10	"	Stanislau, M.-Sziget
					508	5	45	"	Kolozsvár, Brassó	509	9	15	"	Szolnok	5) 15	8	20	"	Fiume, N.-Kanizsa
					318	6	25	"	Hatvan	11	9	25	"	Győr					Bicske
					1706	7	05	"	M.-Sziget Stanislau	23	10	15	"	Triest, Fiume	1001	8	35	gy.v.	Róma, Fiume, Zágráb
					3) 18	7	15	"	Bicske	307	10	20	"	Ruttká, Füle	407	8	40	sz. v.	Munkács, M.-Sziget
					1506	8	00	"	N.-Kanizsa, Trieszt	909	10	30	"	Szabadka	6) 19	9	00	"	Bicske
					1006	8	30	"	Kassa, Poprád-Felka						1507	9	05	"	Kassa, P.-Felka
					406	8	40	"	Zágráb, Fiume, Eszék						9	9	20	"	Bécs, Graz
					48	9	05	tszsz	Ungvár, Lemberg						303	9	25	gy.v.	Berlin, Ruttká
					502	9	15	gy.v.	Bicske						603	9	40	"	N.-Szeben
					1904	9	30	sz.v.	Kolozsvár, Bukarest										Gyulafehérvár
					1304	9	55	"	Eszék, Brod						25	9	45	sz.-v.	Trieszt, Fiume
					608	10	00	"	Fehring, Graz						401	10	00	gy.v.	Munkács, Kassa
					908	10	20	"	Arad, Brassó						511	10	30	sz.-v.	Nagy-Káta
					5) 1510	10	40	gy.v.	Belgrád, Eszék, Bród						317	10	50	"	Hatvan
					8	10	45	sz.v.	Kassa, Poprád-Felka						17	11	00	"	Bicske
					322	11	00	v.v.	Bécs										
									Ruttká, Miskolcz										

A vonatok **indulása** Budapest ny. p. udvarról. — A vonatok **érkezése** Budapest ny. p. udvarra. Érvényes 1899. május hó 1-től.

DÉLELŐTT				DÉLUTÁN				DÉLELŐTT				DÉLUTÁN							
vonat szám	óra	perc	vonat neve	hová	vonat szám	óra	perc	vonat neve	hová	vonat szám	óra	perc	vonat neve	honnan	vonat szám	óra	perc	vonat neve	honnan
1) 702	12	00	k.e.v.	Konstantinápoly	6104	12	05	sz.v.	Czegléd, Szolnok	1) 701	12	50	k.e.v.	Konstantinápoly	171	12	55	sz.v.	Palota-Ujpest
2) 102	1	00	"	Bécs, Paris, London	172	12	15	"	Palota-Ujpest	161	4	40	sz.v.	Palota-Ujpest	5) 141	1	15	"	Nagy-Maros
166	5	55	sz.v.	Palota-Ujpest	136	12	25	"	Nagy-Maros	2) 705	5	30	ost.e.v.	Konstantinápoly	703	1	25	gy.v.	Bukarest
3) 110	6	10	ost.e.v.	Bécs, Ostende	146	12	40	"	Nagy-Maros	163	5	40	sz.v.	Palota-Ujpest	173	1	40	sz.v.	Palota-Ujpest
124	6	15	sz.v.	Érsekújvár	4106	12	50	"	Pilis-Csaba	165	6	35	"	Palota-Ujpest	103	1	50	gy.v.	Bécs, Paris
4102	6	30	"	Esztergom	174	1	05	"	Palota-Ujpest	6101	6	45	"	Szolnok-Czegléd	175	3	—	sz.v.	Palota-Ujpest
6102	6	40	"	Czegléd, Szolnok	104	1	45	gy.v.	Bécs, Paris	3) 151	6	55	"	Vác	135	4	—	"	Nagy-Maros
168	6	50	"	Palota-Ujpest	126	2	15	sz.v.	Párkány-Nána	117	7	5	"	Bécs	5) 185	4	10	"	Palota-Ujpest
6012	7	—	v.v.	Lajosmizse	176	2	20	"	Palota-Ujpest	709	7	15	"	Verciorova	6103	4	20	"	Szolnok, Czegléd
1402	7	30	gy.v.	Zsolna, Berlin	704	2	30	gy.v.	Bukarest	4165	7	25	tv.szsz.	Pilis-Csaba	4103	4	40	"	Esztergom
106	8	—	"	Bécs	144	2	35	sz.v.	Érsekújvár	167	7	35	sz.v.	Palota-Ujpest	147	5	25	"	Nagy-Maros
708	8	15	gy.-v.	Temesvár, Orsova	4104	2	40	"	Esztergom	6011	7	45	v.v.	Lajosmizse	175	5	45	"	Palota-Ujpest
712	8	30	sz.v.	Temesvár	6014	2	45	v. v.	Lajosmizse	217	7	55	tv.szsz.	Berlin, Zsolna	115	5	55	"	Bécs
4) 142	8	40	"	Nagy-Maros	720	3	05	sz.v.	Czegléd, Szolnok	4) 139	8	10	sz.v.	Nagy-Maros	179	6	50	"	Palota-Ujpest
170	9	5	"	Palota-Ujpest	5) 186	3	20	"	Palota-Ujpest	713	8	25	"	Czegléd	711	7	—	"	Temesvár
116	9	15	"	Bécs	716	4	25	"	Szeged	4101	8	35	"	Esztergom	707	7	40	gy.v.	Orsova, Temesvár
					178	4	30	"	Palota-Ujpest	127	8	45	"	Párkány-Nána	5) 147	8	5	sz.v.	Vác
					138	4	40	"	Nagy-Maros	1403	9	45	gyorsv.	Berlin, Zsolna	6) 4105	8	15	"	Pilis-Csaba
					6) 108	5	40	gy.v.	Bécs	169	10	10	sz. v.	Palota-Ujpest	181	8	25	"	Palota-Ujpest
					5) 148	5	45	sz.v.	Vác	715	10	55	"	Szeged	125	8	35	"	P.-Nána
					180	6	—	"	Palota-Ujpest	143	11	05	"	Érsekújvár	6013	8	45	v.v.	Lajosmizse
					1404	6	20	gyorsv.	Zsolna, Berlin						105	9	—	gy.v.	Bécs
					7) 140	6	30	sz. v.	Nagy-Maros						1401	9	25	"	Zsolna, Berlin
					710	7	—	"	Verciorova						4111	9	35	v.v.	Esztergom
					4112	7	10	v.v.	Esztergom						7) 109	9	55	ost.e.v.	Bécs, Ostende
					182	7	40	sz.v.	Palota-Ujpest						719	10	05	sz.v.	Szolnok, Czegléd
					8) 128	7	50	"	Párkány-Nána						183	10	15	"	Palota-Ujpest
					218	9	5	tv.sz.sz.	Zsolna, Berlin						137	10	40	"	Nagy-Maros
					184	9	25	sz.v.	Palota-Ujpest						8) 107	10	55	gy.v.	Bécs
					118	9	35	"	Bécs						123	11	25	sz.v.	Érsekújvár
					9) 706	10	15	ost.e.v.	Konstantinápoly						5) 187	11	35	"	Palota-Ujpest
					5) 188	10	25	sz.v.	Palota-Ujpest						9) 101	11	50	k.e.v.	London, Paris, Bécs
					714	10	35	"	Szeged, Temesvár										
					10) 152	10	45	"	Vác										

A vonatok **indulása** Buda-Császárfürdő kitérőről.

Mádai Lajos, nagyvendéglője *BUDAPESTEN*
VII., Kerepesi-ut 30. szám.

Előleges értesítés!

Van szerencsénk a nagyérdemű fővárosi és vidéki közönséget tisztelettel értesíteni, hogy
Budapesten, VII., Kerepesi-ut 30, Nyár-utca sarkán
épült palotában a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezett

új nagy vendéglőmet

a hozzá kapcsolatos **téli-kerttel** folyó évi augusztus 1-én ünnepélyesen **megnyitom**. Midőn ezt a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni szerencsés vagyok, egyúttal kérem az eddig is irányomban tanúsított jóindulatu pártolását. Igyekeztem oda irányul, hogy izletes ételleimmel, a kőbányai **király sörfőződe** legjobb sörével és jó boraimmal, valamint pontos és előzékeny kiszolgálással a nagyérdemű közönség szíves pártfogását minél nagyobb mérvben kiérdemelhessem.

Tisztelettel

MÁDAI LAJOS, vendéglős.

A legizletesebb magyar konyha és természetes borok.

Diszes téli-kert.

A vidéki közönség legkedvesebb gyűlhelnye!

GONDA ÉS TÁRSA

KŐ- ÉS KÖNYVNYOMDÁJA

BUDAPEST, VIII., MÁRIA-UTCZA 11.

Minden e szakmába vágó munkák legjutányosabb

árbán készíttetnek.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.